

CERC AVILA

BUTLLETÍ INFORMATIU LOCAL - Núm. 50 - Abril - Maig - Juny 2012

INFORMACIÓ GENERAL

- **Horari Oficines de l'Ajuntament:**
De 9.00 a 14.00 h. (de dilluns a divendres)
- **Horari Arquitecte Tècnic Municipal:**
Dimarts de 10.00 a 14.00 h. (Cita prèvia)
Dilluns, dimecres i divendres
de 10.00 a 14.00 h. (Cita prèvia)
- **Horari Assistent Social:**
Dilluns d'11.30 a 14.00 h. (Cita prèvia)
- **Horari Biblioteca Municipal:**
Horari d'estiu
Dilluns, dimecres i divendres
de 10.00 a 14.00 h.
- **Oficina de Correus:**
D'11.00 a 13.00 h. (de dilluns a divendres)
Dissabtes: de 09.00 a 10.00 h.
- **Horari Cassa:**
Dimarts i dimecres de 10.00 a 14.00 h.
(3r pis Ajuntament)
- **Horari piscines municipals:**
De dilluns a diumenge d'11.00 a 20.00 h.

TELÈFONS

Ajuntament	973 756 006
Fax Ajuntament	973 756 837
Cont. Automàtic Pregons	973 757 060
EMUN FM Ràdio Alguaire	973 732 729
Consultori Municipal	973 757 177
Fax Consultori	973 756 817
Biblioteca	973 756 816
Llar de Jubilats	973 756 139
Correus	973 756 945
Farmàcia	973 757 226
CEIP Teresa Bergadà	973 756 346
Llar d'Infants	973 756 728
Piscines Municipals	973 756 465
Parròquia	973 756 107
Bombers Almenar	973 770 610
Polícia Mossos d'Esquadra	088
CAP Almenar	973 770 218
Dones en situació de violència	900 900 120 (gratuït)
Cassa (Avaries)	902 290 280
Emergències	112

Nota de la redacció

El bon temps ja ha arribat i amb ell, les primeres calors. En aquesta edició d'abril, maig i juny trobareu articles ben interessants, esperem que en gaudiu, com veureu, les activitats primaverenques i d'estiu ens envaeixen!

Els editors de la revista Cercavila no es fan responsables de les opinions expressades als articles publicats.

Portada: *Exposició de patchwork als jardins de la Casa Sociocultural, 17 de juny de 2012*

Revista editada per:

**Ajuntament
d'Alguaire**

Àrea de Promoció Social i Cultural

Col·labora:

Diputació de Lleida

**INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS**

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Dipòsit Legal: L-455-2003
Impressió: **ALFAGRAF** - Tel. 973 76 03 41

L'Horari

Guanyem llum, perdem foscor
I fem més llarga la sesta,
Tal vegada sigui aquesta,
De tal canvi, la raó.

Car tenim un sol esplèndid,
Que ens afecta els bioritmes,
De manera prou condignes
Per no haver d'anar de bòlid.

La tardor i la primavera
Poden ser excusa del fet
Però no es clar que calor o fred
Siguin causa verdadera.

I a l'hivern és tot més gris
Gairebé no tenim tarda,
I en llevar-nos la basarda
Pren un to encomanadís.

Millorem el rendiment,
Pel que fa a estalviar potència
I augmentem la competència
Davant tot el continent.

Però finalment és l'erari
Que diu ens convé el sistema,
I dos cops l'any treu el tema
Per canviar-nos tot l'horari.

Antoni Domingo i Serramona

Els Pagesos

Sempre es queixen els pagesos
que un cop han fet la collita
tenen la renda petita
i es senten desatesos.

Certament, no hi ha prevendes,
sumant tots els materials
junt amb els crèdits oficials,
tot restant compres i vendes.

No fa cap gràcia als hereus
si atenent al sacrifici
és tant poc el benefici
complicats són els relleus.

I el pobret consumidor
troba els preus d'una patxoca
que es pensa que la bicoca
és la de l'agricultor.

Qui punyeta fa l'arròs?
Car algú deu anar bé,
n'hi ha que guanyen molt caler,
sense haver anat mai al "tros".

Doncs si tot això no quadra,
sempre hi ha l'alternativa
de provar la temptativa
d'ingressar als Mossos d'Esquadra.

HORARI PISCINES MUNICIPALS

De dilluns a diumenge
d'11.00 a 20.00 h.

Estima'm

Antoni Domingo i Serramona

Dona que m'has embuixat
i el cor m'has empresonat,
estima'm!

Ja que pel fatal encís
dels teus ulls i el teu "sorrís",
estima'm!

Ja que pel gran poder teu
t'he d'adorar com a un Déu,
estima'm!

Dona que m'has embuixat
i el cor m'has empresonat,
torna'm la llibertat
o estima'm.

Escrita el 16 de junio de 1998

Manuel Luque i Moreno

Todas las tardes me voy a los "jubilados"
a jugar un rato a las cartas,
y cuando las campanas dan las siete
yo me marchó para casa.

Cuando llego a casa
me siento al lado de mi mujer
nos ponemos a ver la tele
para podernos distraer.

Luego nos ponemos a cenar
porque como muy tarde
a las once nos queremos acostar.

Con eso ya estamos contentos
y no nos hace falta más,
porque nuestros antepasados
con menos se tenían que conformar.

Pero ahora hay mucha gente
que quiere disfrutar más,
unos se van de viaje
y otros a bailar.

Que disfruten lo que puedan
yo no les voy a criticar,
el que pueda que lo haga
todo eso que sacará.

Nosotros si no pudimos
nos tuvimos que conformar
pues es lo que nos ha tocado
y ahora ya no tenemos edad.

Trobada de la quinta del 62

Us transcrivim la carta de la trobada que vam fer la quinta del 1962 en motiu dels nostres 50 anys.

Molt bona nit a tothom!

En primer lloc, agrair-vos a tots l'assistència, cosa que ha fet possible aquesta trobada.

Fem 50 anys, i ens fa molta il·lusió celebrar tots plegats aquest mig segle d'història i d'històries. Per això, hem organitzat tot un seguit d'activitats que ens faran reviure altres temps.

Cal recordar que tot va començar quan els nostres pares en una fosca nit sense UHF, ens van posar en la història, ja que formem part d'una generació amb nom propi: La Baby Boom. El país començava a rutllar i nosaltres en vam ser una conseqüència. Més endavant, l'any 77, el 15 de juny, es va poder votar per primera vegada en democràcia i nosaltres teníem 18 anys. Ja veieu que estàvem destinats a **LO MÁS GRANDE**.

T'ho miris com t'ho miris fem 50 anys, per això tenim molt per recordar i compartir plegats aquesta nit. Veureu com n'érem de menuts i cofois i com al llarg dels anys ens hem anat fent més i més *guapos*.

Som una bona collita, la del 62, i com els bons vins, hem guanyat en qualitat i en cos. Ens hem fet adults i ho sabem perquè de vegades tenim la temptació d'amagar-nos algun anyet.

Bé, espero que tots plegats gaudim d'aquesta nit especial i que els records no ens aturin les ganes de tirar endavant i endegar nous camins "que mai és tard per començar de nou". I tot seguit, com és una nit de sentiments i batalletes, començarem donant pas a un vídeo que ens portarà molts records...

Antoni Domingo i Serramona

Retrobament

Aquest relat està relacionat amb l'Ajuntament, la Coral Bell-Camp i la Colla Sardanista Flor del Segrià.

L'any vinent aquesta entitat farà trenta anys. Era l'any 1983, el dia 6 de març quan se celebrà la festa del RETROBAMENT SARDANISTA, organitzada per les tres institucions anteriorment assenyalades. Aquesta festa va ser presidida pel Molt Honorable senyor Miquel Coll i Alentorn, Conseller adjunt a la Presidència de la Generalitat de Catalunya. El President de la federació de Cors de Clavé, senyor Castilblanco i el mestre de música, senyor Vilajoana. També hi van assistir l'antic mestre de música el senyor Josep Moncasi, fill d'Alguaire, que va dirigir molts anys la Coral Bell-Camp i acompanyat pel director de la coral, Antoni Domingo Serramona.

PROGRAMA

Dissabte, 5 de març de 1983

A dos quarts de deu de la nit, a la Sala d'Actes de l'Ajuntament es duu a terme la proclamació del retrobament. Pregó de les festes a càrrec de l'escriptor Josep Miracle i Montserrat.

SALUTACIÓ

Rebuda dels assistents a la diada a l'Ajuntament

Parlament del batlle d'Alguaire, senyor Ramon Baradad Banyeres

...En moments en que lo purament material envaeix a l'home i a la societat en general, cal fer una parada pel camí i amb la reflexió que porta implícita la sensibilitat de la persona, procurar unes hores d'esbarjo i d'assossegament en els que agermanats per la dansa i el folklore popular, glòria de la nostra estimada Catalunya, aconseguim el retrobament de molts amics de la comarca i de més enllà, joiosos de fomentar i cultivar la nostra dansa.

Per aconseguir aquests objectius, van adreçades les festes de Retrobament dels Sardanistes Veterans, les quals per mitjà de la benevolència dels seus organitzadors, aquest any es celebren a Alguaire.

Davant tan important esdeveniment, vagi la meva gratitud als esmentats organitzadors. La salutació més cordial per a tots els veïns d'Alguaire i a tots els forasters que ens honrin amb la seva presència, als quals des d'aquí ofereixo la hospitalitat del poble i de la seva gent.

El meu desig és que passin entre tots nosaltres un dia ple de joia i d'alegria, del qual guardin un dels seus millors records.

Benvinguts i bona festa de Retrobament.
Ramon Baradad i Banyeres
Batlle d'Alguaire

Tot seguit es dona la paraula al President de l'Esbart Bell-Camp, Josep Llovera i Mayench:

...A tots els amics de Catalunya: avui Alguaire disposa d'un Casal, el qual el proper 6 de març els alguairencs tindrem l'honor d'inaugurar, comptant amb la presència de les primeres autoritats de Catalunya.

Caldria fer un repàs a la història. És l'any 1952 quan es formen les primeres arrels de la Coral Bell-Camp quan al cap d'uns anys és dissolta. Per sort sempre queden persones que lluiten per realçar la cultura. És l'any 1976 quan de debò es torna a remoure el caliu amb la finalitat de construir un Casal destinat a activitats culturals, recreatives i esportives. Avui ja és una realitat i Alguaire compta amb un Casal amb el nom d'Esbart Alguairenc Bell-Camp. Tots els que estem integrats en ell ens sentim orgullosos d'haver aconseguit a la fi tot allò que durant tants anys desitjàvem.

El vostre President
Josep Llovera Mayench

Diumenge 6 de març de 1983

A dos quarts d'11 del matí, a l'Església Parroquial, missa dels sardanistes, a l'ofertori es ballarà una sardana (per diferents motius no es ballà).

A tres quarts de 12 del migdia, a la plaça de l'Ajuntament, descoberta de la placa commemorativa de la diada.

Inauguració del Casal de l'Esbart Alguairenc Bell Camp per l'Honorable senyor Miquel Coll i Alentorn, Adjunt a la Presidència de la Generalitat de Catalunya.

A continuació ballada de sardanes amb acompanyament de la cobla Girona.

A dos quarts de 6 de la tarda, a l'Església Parroquial, Concert de sardanes, música per la Cobla i Coral.

A continuació la Coral Bell-Camp, dirigida pel mestre Antoni Domingo i Serramona ens oferirà la sardana de Josep Capell i Jaume Trilla "Caliu de Joventut" la qual ha esdevingut l'himne dels retrobaments. A continuació, actuació de la Coral Infantil "Cors Alegres" d'Alguaire.

COMIAT

Una vegada més, la nostra festa haurà significat no solament el retrobar-nos, sinó el fer-nos tots plegats la promesa de continuar la tasca, la qual cosa es renova des de fa vuit anys, tot generant més i més fortalesa en tots nosaltres, per tal de complir amb allò que sempre i tothora és la sagrada missió de servir la sardana i Catalunya.

CERCAVILA

Els que fem *Cercavila* hem volgut participar en la vostra Diada de retrobament, per això hem ficat al carrer un número extraordinari on hem intentat reflectir la història de la Colla Sardanista "Flor del Segrià" que durant molts anys ens va representar arreu del principat. Nosaltres que des de petits els hem vist ballar, voldríem oferir un petit homenatge a tots els qui amb el seu suport i ànim vàrem fer possible la nostra Colla Sardanista.

Salut i llarga vida a tots els assistents a aquesta diada.

Cercavila

BREU MEMORIAL DE LA COLLA SARDANISTA "FLOR DEL SEGRIÀ"

Recordant els dies en que els problemes i prohibicions ens donaven més força per a dur a terme la nostra tasca, modesta però l'única permesa en aquells moments, quan es tractava de fer cultura, més ben dit de fer país, dir o defensar les coses tal com són o voldríem que fossin, ara hem de referir-nos, és clar, a la sardana i tot el que en el seu entorn es feia.

Devia ser per l'any 1967 quan per aquestes circumstàncies va néixer la Colla Sardanista "Flor del Segrià" d'Alguaire. No negarem que era una manera de trobar-nos les colletes de nois i noies que fèiem allò "d'ensumar i riure". Però és ben cert que l'esforç i la lluita que aleshores representava va donar el seu fruit.

S'havia d'anar a cercar a Lleida al Miquel Arqués o bé al Carles Torralba que eren els que ens ensenyaren a puntejar, a comptar i repartir bé la sardana.

No era com ara que gairebé tots tenim cotxe, ells pujaven amb el de línia o bé amb un taxi que conduïa quasi sempre el Sr. Pujol, íntim amic del grup sardanista del CE Huracans que era al qual pertanyien els esmentats monitors. I després de l'assaig, vingua!, amb boira o gel, o ve plovent quasi sempre era el mateix qui s'emportava la feina de tornar-los a Lleida, l'anomenaven el "nen", era el Josep Maria del Grues. Amb el seu Coupé, va esser dels pioners, així com el Massana, l'Arjó, el Pepito de cal Bobo, el Feliu, el Ramonet, el Juanito Fernández, la Julieta, la Maite, la Concepció, l'Antonieta, l'Amparito i d'altres que fóra llarguíssim d'anomenar. Més tard s'afegiren a la colla tres persones que no eren dansaires i que no podem pas oblidar per la seva tasca i lliurament en bé del catalanisme i tot això que representava, ens referim a l'Antoni Terrado, el Melcior i l'Ermengol Comella, ens complau recordar-los en aquesta ocasió de festa de la sardana i catalanitat.

Varem participar en molts concursos, es va anar canviant la gent i gràcies a això, la colla *Flor del Segrià* va tenir una continuïtat fins que per circumstàncies de l'època es va deixar d'anar als concursos, però l'esperit dels que continuàvem fidels va fer que no es perdés l'afició organitzant ballades, cursets per la mainada o participar als concursos que se celebraven a la nostra vila per la Fira de Maig. Aquesta darrera manera de treballar va ser possible gràcies a que l'*Obra del Ballet Popular* ens va donar el seu suport.

Estem segurs que ens deixem moltes coses i d'anomenar molts que hi han dedicat els seu esforç però pels que no tenim com a feina habitual l'escriure i més encara en moments que t'emociones per allò que s'està recordant, és molt fàcil que ens equivoquem o ens deixem alguna cosa.

Ara el que ens ocupa i preocupa és donar la benvinguda a la nostra festa, a tots els qui vinguin a visitar-nos, ja que la nostra alegria més gran seria que l'any vinent, el lloc on se celebrin les festes, ens puguin dir que va ésser una gran festa sardanista

i catalana, perquè al cap i a la fi, és l'objectiu que hem buscat durant tot aquest temps.

VISCA CATALUNYA I VISCA LA SARDANA!

Colla Sardanista Flor del Segrià

Jaume Planes i Giró

Als meus fills, filles, néts i netes

El dia que em vegis gran i ja no sigui jo, tingues paciència i intenta entendre'm. Quan menjant m'embruti i quan no pugui vestir-me, tingues paciència. Recorda aleshores que vaig ensenyar-t'ho jo. Si quan parlo amb tu repeteixo les mateixes coses mil i una vegades, no m'interrompis i escolta'm.

Quan eres petit, a l'hora de dormir, et vaig haver d'explicar mil i una vegades el mateix conte fins que et venia la son.

No m'avergonyeïxis quan no vulgui dutxar-me, recorda quan t'havia de perseguir amb excuses que t'inventaves quan tu tampoc volies banyar-te.

Quan vegis la meva ignorància sobre les noves tecnologies, et demano que em donis el temps necessari i no em miris amb el teu somriure burleta. Et vaig ensenyar a fer tantes coses... menjar bé, vestir... i com afrontar la vida. Moltes coses són producte de l'esforç i la perseverança de tot dos. Quan en algun moment perdi la memòria o el fil de la nostra conversa, dóna'm el temps necessari per recordar, i si no puc fer-ho, no et posis nerviós, segurament el més important no era la meva conversa i l'únic que volia era estar amb tu i que m'escoltessis.

Si alguna vegada no vull menjar, no m'obliguis, conec bé quan ho necessito i quan no.

Quan les meves cames cansades no em deixin caminar, dóna'm la teva mà amiga de la mateixa manera com jo ho vaig fer quan vas fer les teves primeres passes.

I quan algun dia et digui que ja no vull viure, que vull morir, no t'enfadis. Algun dia entendràs que

això no té res a veure amb tu, ni amb el teu amor, ni amb el meu. Intenta entendre que a la meva edat ja no es viu, sinó que se sobreviu.

Algun dia descobriràs que malgrat els meus errors, sempre vaig voler el millor per a tu i que vaig intentar preparar el camí que tu havies de seguir. No has de sentir-te trist, enfadat o impotent en veure'm d'aquesta manera. Estigues al meu costat, intenta comprendre'm i ajudar-me com jo ho vaig fer quan tu vas començar a viure. Ara et toca a tu acompanyar-me en el meu dur caminar. Ajuda'm a acabar el meu camí amb amor i paciència. Jo et pagaré amb un somriure i amb l'intens amor que sempre t'he tingut.

Fills, filles, néts i netes. Us vull a tots.

Missatge rebut per correu què, més que res, intenta recuperar alguns dels valors humans de la vida que moltes vegades perdem. Espero que us hagi agradat.

La nostra quinta. La del 56

Ja fa un temps que em balla pel cap fer una petita referència del que va ser l'època de la nostra quinta, i ara que la memòria encara m'ho permet, i amb el vist i plau dels que quedem, i com no, de les viudes dels que ens han deixat, procuraré portar-ho a terme.

No puc fer una referència de cadascun en particular, perquè seria una intromissió innecessària. Tots tenim la nostra forma de veure les coses i viure la vida a la nostra manera.

La quinta del 56 va nàixer al 1935. Aleshores, el servei militar era obligatori. Jo, de la mili no en puc opinar, ja que vaig ser un dels quatre que ens vam alliberar. Corria l'any 55 quan vam fer la festa dels quintos, érem 22, dels quals ja en falten molts. Són moments per recordar-los i a la vegada, per exercitar la memòria, ja que el temps no passa en va, i de tant en tant és bo refrescar com vam gaudir dels anys de joventut. Quan hi ha salut, força i poca responsabilitat "que tot s'ha de dir", les actuacions no eren, diguéssim, tant animalades com semblava. Potser aquesta no és la paraula adequada, però és la meua manera de veure la situació de cada moment. Després dels anys i al pas del temps, t'adones que allò era irrepertible i que no tornarà. Sigui com sigui, no vam fer cap mal a ningú, només seguïem un costum que estava marcat com a tradició, que ara per ara, pel que es veu, s'ha perdut. Procurarem esbrinar alguna causa del perquè s'ha perdut.

En abolir el servei militar obligatori, es van perdre algunes tradicions, com per exemple, les reunions prèvies a la festa dels quintos, la festa en si que se celebrava, si no recordo malament, l'endemà del segon dia de Nadal. Aquesta festa, era única i exclusivament organitzada pels nois, això sí, a l'hora del ball, acudia tot el jovent del poble, nois, noies, canalla i alguna que altra mare a vigilar que algú no es "desfermés". No sé fins a quin punt vigilaven, perquè si no és vigilava un mateix, malament rai.

És un esdeveniment més que, com la majoria, només passa una vegada a la vida. Aleshores, durant la joventut, tots ja començàvem a tenir les nostres aspiracions. Uns teníem novia, altres no, uns ens vam

casar, d'altres no, i la vida, normalment s'encarrilava després de fer el servei militar, i així anaven passant els anys l'un rere l'altre, seguint el ritme de la vida tal com es presentava, que d'altra banda, era bastant dura, però si ho mirem bé, tampoc ens podíem queixar, perquè teníem un tresor que no el sabíem veure, però que teníem, LA JOVENTUT.

Llista de membres de la quinta del 56.

Difunts

Delfin Serra
Manuel Sabaté
Ramon Banyeres
Pepito Salvia
Antoni Mayench
Àngel Ros
Bernardo Turmo
Joan Vergés
Ramon Setó
Joan Teixidó
Jaume Tomás
Domingo Ramos

En vida

Joan Basi
David Aguilà
Ramon Badia
Salvador Garrié
Pepito Costafreda
Roberto Gatell
Manuel González
Jordi Grau
Placido Buira
Jaume Planes

Recull fet el 28 de març de 2012

56

Rosalia Tersa i Muñoz

El llenguatge corporal

S'ha de tenir en compte que el 90% de la comunicació és no verbal, el que s'anomena llenguatge corporal.

El llenguatge corporal, que no és altra cosa que allò que una persona transmet per mitjà dels moviments o gestos, delata completament els sentiments i la percepció de la persona amb la qual s'està interactuant. Quan es manté una conversa amb una o diverses persones, es reflecteixen i s'envien milers de senyals i missatges a través del comportament.

A continuació, veurem algunes d'aquestes senyals i el seu significat.

La postura corporal

-La posició del cos ens donarà senyals de la predisposició o no de les persones a l'hora de comunicar-se. En aquest cas, es parla de postures obertes o tancades. Una posició és oberta quan hi ha un contacte i una disposició de lliurament; és una postura avançada, on no es posen barreres a l'intercanvi. Per contra, un exemple de postura corporal tancada seria aquella en la qual un dels interlocutors ofereix una posició desplaçada i es creua de braços o de cames, impedit l'entrada o acostament de l'altre, i mostrant una actitud de manca d'interès o de desconfiança.

-L'angle o l'orientació del cos també poden indicar el grau d'implicació. Dues persones amb intenció de competir, se situaran l'una davant de l'altra, si el que pretenen és cooperar, s'asseuran l'una al costat de l'altra i l'orientació més indicada per a dur a terme una conversa és seure formant un angle recte.

-També és important observar el moviment del cos, és a dir, la gesticulació. Un excés de gestos pot fer perdre el fil de la conversa i

provocar nerviosisme o distracció a l'interlocutor, de la mateixa manera que una manca de gesticulació pot donar a entendre un formalisme excessiu i serietat.

-Caminar dret demostra confiança i seguretat en si mateix.

-Caminar amb les mans a les butxaques o amb les espatlles encorbades o caigudes significa abatiment, depressió, incapacitat per a fer front a les dificultats.

-Quan la persona camina molt de pressa, suggereix una personalitat dinàmica, inquieta, ansiosa per complir les seves metes. Si l'individu camina amb passos vacil·lants i no manté una posició recta al caminar, denota una personalitat insegura, tímida, dubtosa.

-Quan l'individu fa petjades repetitives al terra mentre està estàtic, suggereix nerviosisme, impaciència, intranquil·litat. S'està acumulant molta tensió i és possible que aquesta exploti en qualsevol moment.

Els gestos

Tot seguit, veurem els instruments principals de gesticulació del cos, juntament amb els seus possibles significats, amb els quals s'il·lustren actituds o paraules.

Les mans

-Una mà honesta, que convida a confiar-hi, a la veritat, es mostrarà amb el palmell obert cap dalt. També indica sinceritat, franquesa i innocència. D'altra banda, el gest d'ensenyar el palmell cap avall indica autoritat, posició de domini.

-Pel que fa a l'encaixada de mans, el fet de col·locar la mà encaixada per sota o per damunt de la de l'altre, significarà submissió

o domini. Si la posició és vertical, indicarà igualtat i respecte entre les dues persones. A més, una forta encaixada mostra una major proximitat i cordialitat.

-Un copet a l'esquena o el fet de passar el braç per damunt de les espatlles de l'altre són demostracions de suport, d'ànim, que s'hi pot comptar.

-Tocar massa a una persona pot significar un grau molt alt d'egoisme.

-Les mans agafades a l'esquena simbolitzen fúria, ira, frustració i aprensió.

-La mà tancada en un puny és signe d'agressivitat, de tensió continguda i que s'amaga la veritat.

-El gest de fregar-se les mans comunica una expectativa positiva o impaciència.

-Endur-se les mans a la cara en les seves diferents actituds, com tapar-se la boca, mossegar-se les ungles, rascar-se l'ull, etc., indica inseguretats i, en molts casos, una intenció de mentir o d'amagar la veritat.

-Tocar-se la barbata és un gest de dubte, de reflexió. Indica que la persona està a punt de prendre una decisió.

-Entrellaçar els dits és una desmostració d'autoritat.

-Colpejar lleugerament els dits indica impaciència.

-Prémer el cigarret entre el polze, l'índex i el dit del mig mostra una personalitat intensa, intranquil·la i erràtica.

-Jugar amb un llapis o un objecte qualsevol provoca a l'altra persona nerviosisme, inquietud, ansietat. Realment, es pretèn guanyar temps i preparar-se per a donar una resposta adequada.

-Estirar-se les orelles significa inseguretats o nerviosisme.

-Jugar amb el cabell demostra una manca de confiança en si mateix i inseguretats. D'altra banda, arreglar-se el cabell amb la mà és un gest molt femení. Suggerix provocació discreta, coqueteig.

-Ajustar el nus de la corbata és un gest equivalent a l'anterior, però en l'àmbit masculí, a l'igual que posar-se bé el plec del pantaló, les solapes de la jaqueta, el mocador de la butxaca de la jaqueta, etc.

-Estrènyer el nas és un signe d'avaluació negativa.

-Tocar-se lleugerament el nas vol dir que la persona menteix, dubta o rebutja alguna cosa.

-Posar-se les mans a les galtes indica avaluació.

-Les mans a les butxaques amb els polzes cap a fora és una manera d'indicar que la persona està intentant dissimular una actitud dominant o de superioritat. Aquest gest sol anar acompanyat d'un balanceig, que dona la impressió de tenir més alçada.

-Agafar-se les mans a l'esquena també indica superioritat i arrogància.

-L'actitud de posar les mans al clatell, estant assegut, és un signe evident de seguretat i confiança en un mateix.

-Una persona de peu i amb les mans a la cintura està indicant que està preparada per entrar en acció, és una actitud combativa.

Els braços

-Creuar els braços és una manera de protegir-se i posar una barrera davant dels altres. També pot indicar superioritat, sobretot si la persona els creua amb els polzes cap a dalt.

-El creuament parcial de braços (subjectar-se un braç amb una mà) o el fet de mantenir unides les mans, també són barreres socials que indiquen una

manca de seguretat i de confiança en un mateix. També hi ha gestos per dissimular el nerviosisme com tocar-se el rellotge de polsera o el puny de la camisa de l'altre braç, sostenir una bossa entre els braços o mantenir qualsevol objecte entre les mans.

-Els braços creuats a l'altura del pit indica una actitud a la defensiva.

Les cames

-El creuament de cames té el mateix significat de defensa i protecció que el creuament de braços. Recolzar en una cama el turmell de l'altra també imposa distàncies a l'interlocutor i reflecteix una actitud de competència, discussió o ambició.

-Un creuament de cames acompanyat del balneari d'un dels peus expressa una actitud d'avoriment i nerviosisme per impaciència.

-El creuament de turmells indica inseguretat i intents de dissimular el nerviosisme. També indica aprensió.

-La postura de col·locar les cames damunt d'una taula indica defensa del propi territori, superioritat i actitud dominant. També pot expressar un relaxament total, control absolut o xuleria.

-Si la persona s'asseu amb les dues cames unides paral·lelament, denota una personalitat cuidada i ordenada.

-Si la persona s'asseu damunt d'una cama suggereix una personalitat molt conformista, a qui no li resulta fàcil prendre decisions.

-La dona que seu amb les cames obertes revela independència, un concepte molt definit de la seva imatge.

El cap

-Posar el cap cap amunt indica una actitud neutral amb respecte a l'altre.

-El cap inclinat cap a un costat indica interès pel que està dient l'altra persona.

-El cap cap avall és una senyal de negativitat i oposició.

-Posar el cap descansant damunt de les mans o mirar cap al terra indica avoriment.

L'expressió facial

El rostre és una de les principals fonts de comunicació. Diverses investigacions han arribat a la conclusió que són sis les expressions facials principals, les que demostren emocions com alegria, tristesa, fàstic, enuig, temor i sorpresa.

La mirada

-Quan dues persones es miren directament als ulls, existeix una base real de comunicació. Per a establir una bona relació amb una altra persona, se l'ha de mirar als ulls entre un 60% i un 70% del temps. Si és inferior a aquest interval, implica evitar la mirada de l'altre, que amaga alguna cosa i no és honest.

-Si la relació entre els interlocutors està limitada a l'àmbit professional o de negocis, és millor evitar una mirada directa, ja que podria intimidar a l'altre o mostrar un excés de confiança. És més correcte imaginar un triangle al front de l'altra persona i dirigir-hi la nostra mirada, la qual cosa crea una sensació de serietat i franquesa.

-La mirada social cau una mica més avall; el triangle seria des dels ulls fins a la boca de l'interlocutor, creant una atmosfera agradable.

-La mirada íntima fa un recorregut més ampli, des dels ulls fins al mentó i, des d'allí, cap a altres parts del cos.

-Mirar cap avall pot indicar que no es creu el que s'està escoltant.

-Parpellejar constantment denota una atenció total.

-El fet de no mirar a una persona suggereix un rebuig, una manca de simpatia o d'interès.

-Una mirada llarga i prolongada amb cara seriosa revela curiositat, possiblement fins al menyspreu.

-El fet que una dona miri cap als costats es pot interpretar com a una insinuació sexual.

-Quan un home mira cap als costats amb una certa freqüència és una senyal d'hipocresia.

-Mirar el rellotge mentre es parla denota pressa i intranquil·litat. Mirar-lo mentre una altra persona parla és un gest que revela impaciència.

La boca i el somriure

-Mossegar-se el llavi suggereix una certa timidesa i una actitud nerviosa.

-Un somriure lleuger, d'aquells que quasi no es noten, expressa inseguretat, dubte i manca de confiança.

-Un somriure senzill però intens, quan no hi ha una riallada però les commissures dels llavis s'aixequen molt i es poden observar les dents de dalt, dóna a entendre confiança.

La veu

Finalment, analitzarem aspectes de la veu com el to, el volum i el ritme, molt importants a l'hora d'interpretar què és el que se'ns vol transmetre i fer entendre.

El to

Una emotivitat excessiva que ofega la veu i que fa que el to es torni més agut, indica una inhibició emocional, és a dir, un intent d'evitar expressar el caràcter o els pensaments.

El volum

Un volum alt implica domini, sobreposició en la conversa. Pel contrari, un volum baix s'associa a persones introvertides.

El ritme

Fa referència a la fluïdesa verbal que té una persona. Pot ser lent o tallat, la qual cosa implica una fugida de la comunicació i un rebuig al contacte social. D'altra banda, un ritme fluid, lleuger, modulad i animat és un condicionant d'una bona comunicació i d'un desig de contacte interpersonal.

Hi havia una vegada...

Jesús Guamis i Hortet

2a part

Joan Carles i Sofia de Grècia, s'havien conegut l'agost del 1954. La reina Frederica, mare de Sofia, havia organitzat al vaixell "Agamèmnon" un creuer per la costa grega perquè els joves membres de les cases reials en coneguessin les seves meravelles i, durant 13 dies, intimessin. Però no passen de la coneixença.

El 1958 coincideixen al castell alemany d'Althausen, al casament d'una filla dels ducs de Württemberg. Aquesta vegada van ballar, però res més. Sofia mantenia un romanç amb Harold de Noruega, relació que es va allargar dos anys i que va fer que el rei Olav de Noruega i Pau de Grècia preparassin el compromís.

Tot va anar en orris, quan els grecs es van asabentar que Harold posava les banyes a Sofia amb Sònia Haraldsen, filla d'una camiserera d'Oslo.

El juny de 1960, els dos prínceps són bastant

fotografiats fent-se carantoines a Londres. De cop, Harold torna a Oslo, sense acomiadar-se. Discuteix amb el rei Olav, i deixa clar que continuarà la relació amb la Haraldsen i es casarà per amor. La possible parella reial es desfà i el príncep noruec aconseguirà, sis anys després, casar-se amb una noia que no pertany a la noblesa.

L'escenari és a punt. La princesa grega necessita consol i el príncep espanyol acaba de saber que ha vingut al món una Paola de pare desconegut.

La setmana de vela dels Jocs Olímpics de Roma congrega a Nàpols les famílies reials grega i espanyola. La reina Frederica convida els comtes de Barcelona a un sopar al vaixell "Polemistis" i, en una nit memorable, Joan Carles i Sofia es reconforten mútuament, fins al punt que la grega s'emporta al Borbó al bany i es tanca amb ell. El príncep, que s'havia deixat bigoti, en surt rasurat.

Ningú més era a la cambra de bany i no hi ha cap altra veu que pugui explicar si darrere de la porta va caure alguna cosa més que el bigoti!

Aquell estiu, la família grega va fer vacances a Escòcia. Sofia rep una postal molt carinyosa de Madrid. De la postal a una estada borbònica a Grècia hi va anar molt poc i Frederica va tenir molt clar que aquesta vegada no deixaria escapar l'oportunitat.

Bernardo Alonso, un amic íntim, va acompanyar Joan Carles a notificar-ho a Don Juan i aquest va abraçar el fill, com no ho havia fet des de la mort d'Alfons.

El pare va estar molt content, i no pas perquè tingués en molta consideració la reialesa grega. Va intuir que la notícia no seria del gust de Franco, família de religió ortodoxa i pare maçó. Don Juan es va reservar el dret de comunicar-ho al Caudillo i ho va fer mentre el general era de pesca amb "l'Azor".

Quan Franco va escoltar telefònicament la notícia, va estar un parell de minuts sense articular paraula i, a l'altre cantó del fil, Don Juan va gaudir enormement.

El 13 de setembre, a l'hotel Bean Rivage de Lausana (Suïssa), presidits per la reina Victòria Eugènia, es va anunciar el compromís. El Vaticà ha d'articular una sortida vàlida a una cerimònia entre una casa reial catòlica romana i una d'ortodoxa.

La reina Federica remena totes les cireres. Els prínceps fan escapades a Alemanya per festejar, sota l'atenta mirada de Juan Castañon de Mena, cap de la casa militar i autèntica carrabina de la parella.

El 14 de maig del 1962 es casen a Atenes. Després, d'un llarg viatge de nuvis els porta per mig món a saludar les principals cases reials i els governants més poderosos.

El febrer de l'any següent es van instal·lar a Madrid a La Sarsuela, a prop del Pardo.

Es va crear la Casa del Príncep, dirigida pel duc d'Albuquerque, que aviat va ser destituït pel duet format pel Marqués de Mondejar i Alfonso Armada.

Tot semblava destinat a dir que els prínceps van ser feliços i van menjar anissos, però no havia de transcórrer un any sense que

comencessin a aparèixer a la premsa estrangera les desavinences. Amb tot, Sofia va adquirir fama de ser una molt bona professional i Joan Carles va anar consolidant-se com un excel·lent borbó.

Els romanços de joventut eren lluny. En començaven d'altres.

Els temps han canviat i queda lluny aquell juny de 1976, quan la revista "Cambio 16", s'atrevia a publicar una caricatura del rei vestit de frac i ballant claqué per il·lustrar un viatge de la parella reial als Estats Units. El fet de caracteritzar el rei, sense més ni més, va ser motiu del segrest de la revista i d'expedient sancionador a l'editora per ofenses a la institució monàrquica. Era un dels últims espeternecs de la censura franquista i de la necessitat de mantenir un cinturó protector a l'entorn de la Casa reial, com si la Revolució Francesa no hagués demostrat que allò de la sang blava no té res a veure amb la realitat i que els reis tenen els mateixos vicis i virtuts que la resta dels mortals.

Al 1962, acabada la lluna de mel, els joves aristocràtics van compaginar la vida conjugal amb un atapeït programa fixat per Franco, amb la finalitat de conèixer el país. Era conegut l'antimonarquisme dels falangistes ortodoxos. La parella no va ser ben rebuda en algunes ciutats. Prop de Valladolid, els vilatans d'un poble ocupen la primera fila del carreró on ha de transcórrer el seguici i, quan és el moment just, bombardegen el cotxe dels prínceps amb patates. El ministre d'agricultura que els acompanya, està tan nerviós que Joan Carles el tranquil·litza dient: "*Calmes señor ministro, a quien se las tiran es a mi, no a usted*".

A València les patates són substituïdes per tomàquets i un d'ells fa impacte als pantalons del príncep que ni s'immuta i diu: "*Gajes del oficio, como hubiera dicho mi abuelo Alfonso XIII*".

Malgrat que somriu i aparenta felicitat, la parella comença a tenir desavinences. La premsa d'Atenes parla d'una possible separació, i la qüestió es comenta fins al Parlament on el diputat Elias Bredimas pregunta què passaria amb el dot de la princesa si es trenqués el matrimoni.

Mentrestant, comença l'opera-

ció "Lolita", destinada a programar la substitució del Cap d'Estat.

L'any 1969 les Corts proclamen Joan Carles com a successor amb el títol de rei i la parella rep la denominació de Prínceps d'Espanya.

Joan de Borbó, pare del rei, es disgusta per com es porta el procés i es nega a agafar el telèfon quan, insistentment, li truca el seu fill per suavitzar la situació.

El mes de novembre del 1975 es posa en marxa l'operació "Lucero". Franco mor i Joan Carles assumeix la màxima autoritat.

El 14 de maig de 1977, Joan de Borbó, convençut pel seu consell privat i gràcies a la gestió d'Adolfo Suárez, renuncia als drets i reconeix el fill com a monarca. En aquells moments Joan Carles assolirà la màxima aspiració d'un rei: viure com un rei!

Les aventures del monarca són constants, gens exclusivistes i poc duradores. La televisió li desperta interessos especials que soluciona fent-se presentar una femella clissada. La cosa acostuma a acabar com el rei desitja.

Però tot té un límit, i a començaments de 1976 es produeix la primera gran crisi matrimonial.

Sofia fa les maletes, agafa els fills i marxa del país, després d'una dura discussió familiar. L'escapada és impossible d'amagar i s'inventa un sobtat viatge a Madràs, on resideix la reina mare Frederica, a causa del seu estat de salut.

La gestió dels responsables de la Casa del rei, fa tornar les aigües al seu lloc, però Puig de Bellacosa

cessa com a responsable de protocol i carrega les culpes de les filtracions que van convertir el secret reial en públic.

Sofia esdevé una "gran professional", com la defineix el mateix rei en moltes ocasions.

Aguanta el que sigui per raó d'Estat a més d'assistir a les reunions privades de Joan Carles amb els seus col·laboradors, on diu la seva, fins arribar a complicitats de govern amb Alfonso Armada i Sabino Fernández. No hi ha dubte que és filla d'una nissaga aristocràtica i que ha estat educada per ser reina.

Al llindar dels setanta amb els vuitanta, es parla d'alguns capricis reials més llargs i més sonats que els de costum, amb protagonistes de luxe: una rossa famosa italiana que presentava un programa televisiu i una popular cantant espanyola a qui visitava freqüentment amb moto.

Fins on va arribar la relació amb Carmen Díez de Rivera...? Forma part de l'enigma, però Paul Preston, en la biografia autoritzada del rei, afirma que van ser, "amics molt íntims".

Al llarg d'aquestes línies podem anar coneixent, observant i analitzant la història, la qual ens depara moltes sorpreses.

Per acabar, una frase que crec és adient: *"Història és desde luego, exactamente lo que se escribió, pero ignoramos si és exactamente lo que sucedió"*.

A reveure i... fins a la propera!

Loreto Farreny i Salvia

La música de les esferes, de la teoria de Pitàgores a la constatació de la ciència actual

Qui coneix el so, ho coneix tot. Cada persona té un so. L'Univers és vibració, i com el teu cor, emana el tic-tac de la polaritat originària. Néstor Eidler. Compositor

Música, filosofia i matemàtiques esdevenen, en l'extensió d'aquesta anàlisi, concepcions inherents al coneixement i a l'enteniment de l'Univers. "Perquè el pensament, com més pur, té el seu nombre,

la seva mesura i la seva música"¹.

Aquest raonament sosté els seus orígens en la filosofia de Pitàgores de Samos (ca 570 - 497AC), la qual inclou la geometria i la música (so) d'una forma conjunta; esdevenint, des d'aleshores, fonamentació constant en els plantejaments expressius i lògics de la comprensió universal, i fins arribar a la comunitat científica actual.

Certament Pitàgores, i la seva escola, foren els primers en concebre una teoria de la filosofia de la música. Tot i que el llegat de les seves doctrines ens ha estat tramés d'una forma ambigua i fragmentària², coneixem bé l'essència del seu pensament. Idealista, empara la noció del coneixement en l'intel·lecte, en ares dels sentits.

I en l'abast d'aquesta concepció, hi conflueix la matemàtica i la música. Pels pitagòrics, les matemàtiques constitueixen la veritable representació de la realitat³. I l'ordre cosmològic, la totalitat, es fonamentava en certes relacions numèriques, on persistien nombres amb atribucions rellevants.

El descobriment per part de Pitàgores dels intervals musicals regulars, pels quals les longituds de les cordes que produeixen tons harmònics mantenen raons numèriques simples entre elles, implica la convicció per la qual els intervals en la música no poden originar-se sense el nombre. Concepció sobre quina s'idea la cosmologia pitagòrica⁴, i s'engendra la teoria de la "música de les esferes".

Aquesta teoria, tot i les mancances i els errors conceptuals propis d'una visió històrica i cultural⁵, recava en concebre l'Univers com un gran instrument, en què el moviment de les esferes i les proporcions aritmètiques de les seves òrbites, emanen un so singular, únic. I on aquesta coexistència i adaptació de la proporcionalitat, desprenen l'anomenada harmonia o simfonia completa.

La teoria de la "música de les esferes" es represa per Plató, a través de la creença de l'existència de "el Món de les Idees", i en oposició al formalisme en quant a l'assoliment del raonament. D'aquesta

manera a la seva obra *Timeo*⁶ afirma que l'ànima del món és creada d'acord a les proporcions musicals descobertes per Pitàgores.

Altres pensadors, que el seguiren, foren Ciceró, Quintilianus i Tolomeo. Més tard, esdevé tradició en el pensament de l'Edat Mitjana i fins el segle XVII. Alguns referents en són A. Kircher, amb la seva obra "Musurgia universalis" on prolonga la idea medieval de que la música com a reflex essencial de la matemàtica i les proporcions inherents de tota creació. I R. Fludd, amb treballs com "Claus per una teologia de l'Univers", on resol, manifestament, la cosmovisió formulada en clau hermètica pitagòrica.

La música, entesa com l'art de combinar els sons, és igualment present en les preponderants concepcions religioses. En la tradició cristiana, la jueva i la musulmana, les quals comparteixen Gènesis, l'inici de la creació fou el Verb, la paraula, el so de Déu. I també en la religió hindú, per què "fou el so OM per mitjà de quin es creà l'Univers".

En signe sintetitzador, doncs, la història del pensament de la teologia i la filosofia, dispensa, fins el segle XVII, una condició eminent a la música, com a consciència inherent i integradora del cosmos.⁷

Però fou l'astrònom i matemàtic Johannes Kepler (1571-1630) qui erigir el coneixement científic a l'abast d'aquesta teoria. Kepler es referí als mites de Plató i al sistema de Copèrnic, el qual copsava la teoria heliocèntrica del sistema solar.

Kepler sostenia que en el model de l'univers s'instaurava en la geometria, de manera que entre les òrbites dels sis planetes coneguts fins aleshores⁸ s'hi inserien els cinc sòlids perfectes de Plató.⁹

El científic va establir una relació entre el moviment d'aquests cossos celestes i la teoria de la música de les esferes. En la seva obra "Harmonices Mundi" postula que les velocitats angulars de cada planeta produïen sons consonants. Compresa aquesta teoria, reportà sis melodies, una per a cada planeta, la combinació de les quals, originaven acords musicals. Segons Kepler, entre aquests

¹ M. Zambrano. El pensament com a mesura harmònica.

² Pitàgores pertany al cercle Pre-Socràtic.

³ Pitàgores: "Els números són la mesura de totes les coses".

⁴ Pitàgores: "Dóna'm una corda i t'explicaré l'Univers".

⁵ Visió geocèntrica de l'Univers, per exemple.

⁶ Ho podem consultar, igualment, a La República.

⁷ Existeixen, però, autors prou rellevants que neguen la teoria, com és el cas d'Aristòtil.

⁸ Saturn, Júpiter, Mart, La Terra, Venus i Mercuri.

⁹ Cub, tetràedre, dodecaedre, icosaèdre i octaedre. Correspon a la imatge d'aquest article.

acords hi residia el produït en el moment de la creació i el que assenyalaria la fi de l'univers.

Tot i això, a partir del 1600 Klepper es retracta d'aquest model explicatiu del cosmos, creant les tres lleis de Klepper¹⁰. Però, la concepció harmònica de l'Univers, s'avé al conjunt de plantejaments klepperians, i s'estenen, més endavant, en Newton i Einstein¹¹.

En el conjunt dels plantejaments exposats, la teoria de la música de les esferes de Pitàgores, ha evolucionat, en l'avanç de les concepcions expressives i lògiques del coneixement científic.

En els segles XIX i XX, la significació harmònica universal es descriu en clau, matemàtica i geomètrica, més que en signe musical. I adopta, generalitzada, el nombre de simetria. Tant és així que la física actual atorga a les simetries geomètriques les qualitats descriptives i classificatòries de les partícules elementals i la seva interacció, per tal de resoldre diferents models teòrics del cosmos.

És en aquest context, en la recerca de l'harmonia universal, fonamentada per Pitàgores i més tard per Klepper, quan el 1998 la NASA, a través del TRACE, enregistra els ultrasons¹² del Sol.

Però fou el 2005, a través dels sons recollits per la sonda Huygens, a la superfície de Tità, un dels satèl·lits de Saturn, que la comunitat científica reafirma l'existència de so a l'Univers, i la seva unitat en l'enteniment creatiu i evolutiu del mateix¹³.

Des d'aleshores, les col·laboracions entre astrofísics i músics han estat consuetudinàries. És el cas del projecte "Stellar Music Project", on hi participa el fundador de la banda Queen, Brian May, per altra banda, doctor en astrofísica.

I de la mateixa manera, el món de la música, ha adaptat aquesta teoria cosmològica, per descobrir i plantejar noves concepcions de comprensió i expressió musical. En fou pioner David Oistrach, i, l'ha seguit, el seu adherent Néstor Eidler.

Recentment Eidler, en un mitjà de comunicació català, es referia a la capacitat de visió de Pitàgores, ensems, en la influència en el context científic i musical coetani. I en aquesta línia d'anàlisi, pel compositor la música "és el mitjà d'expressió del complex món interior de l'home, i la matemàtica perfecta, en quina es manifesten les lleis de l'Univers"¹⁴.

La ciència tot just ha emprès el camí de descoberta de l'Univers mitjançant la significació del so, i de l'harmonia, però per tot allò que la filosofia i el coneixement científic ens ha revelat, és inqüestionable la seva atribució en l'extensió de la comprensió i del discerniment del cosmos.

Seu, Jèssica, i contempla aquesta volta
de cel, tatxonada de patenes.
Què brillant d'or són: ni el més petit
dels orbes que veus, no té
cançó d'àngel a la ruta,
concertada encara amb querubins
de mirar juvenil: tal harmonia
en ànimes immortals així mora.

W. Shakespeare. *El mercader de Venècia*
(1696-1698)

¹⁰ Astronomia Nova (1609).

¹¹ La llei de la relativitat, segons Einstein, palesa l'harmonia universal.

¹² L'oïda humana no pot concebre ni els sons de freqüència menor a 16Hz (infrasònics) ni els majors de 20Hz (ultrasònics o supersònics).

¹³ Existeixen diferents projectes fonamentats en significar el so com a element indiscutible per a l'enteniment de la creació i evolució del cosmos.

¹⁴ www.nestoreidler.com

Elena Muñoz i González

Avui us hem preparat receptes ben refrescants, l'estiu ja ha arribat i apeteixen plats lleugers, fàcils de fer i sans!

Tomàquets amb picada d'hortalisses

Per picar

Prep. 15 min.

Dificultat: Fàcil

Ingredients:

1 cogombre

1 pebrot verd

1 ceba

2 tomàquets grossos d'amanida

oli

vinagre de vi o, si es vol, crema de vinagre

alfàbrega fresca

sal

Preparació:

Prepararem les verdures (excepte el tomàquet) tallades en forma de picada.

Agafem els tomàquets, els pelem i tallem en rodanxes transversals, els reservem a la nevera.

La resta d'hortalisses les barrejarem amb una vinagreta feta amb oli, vinagre, sal i força alfàbrega fresca, també picada; deixarem reposar la picada uns 15 minuts a la nevera.

Escamparem la preparació pel damunt dels tomàquets.

Amanida de raviolis d'estiu

Primer plat

Prep. 25 min.

Dificultat: Fàcil

Ingredients per a 2 persones:

150 gr. de mini raviolis de carn

1 alvocat

1 ceba

50 gr. de pernil serrà

oli

vinagre

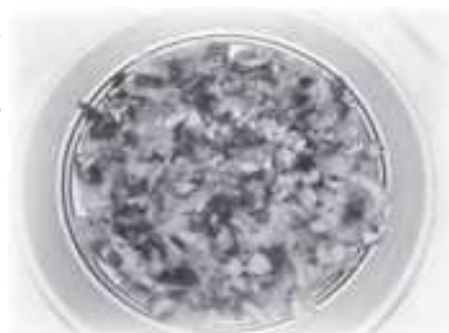
mostassa de Dijon

Preparació:

Bullirem els raviolis com de costum, els escorrem i els deixarem refredar.

Prepararem les hortalisses en picada, afegim tiretes de pernil i les barrejarem amb una salsa vinagreta elaborada amb mostassa de Dijon.

10 minuts abans de servir, tirarem la barreja pel damunt i ho menjarem a temperatura ambient.

Salmó a la planxa amb verdures saltejades

Segon plat

Prep. 20 min.

Dificultat: Fàcil

Ingredients per a 2 persones:

2 talls de salmó
(o qualsevol altre peix que us agradi)
Oli d'oliva
1 Llimó
1 cullereta de vermell dolç
400 grams de verdures del temps
o bé xampinyons
espàrrecs
sal

Preparació:

Netejarem el salmó i el posarem a macerar a la nevera durant un parell d'hores amb una mica d'oli, el suc d'un llimó, sal i una culleradeta de pebre vermell.

Tot seguit el passarem per la planxa a foc normal, de manera que quedi cuit per dins però que no es cremi la superfície (podem fer servir el suc de la maceració).

A part haurem preparat un saltat de verdures tallades en juliana amb una mica d'oli, o bé xampinyons o qualsevol bolet fresc que ens agradi.

NOTA: Les verdures també poden preparar-se al vapor o arrebossar-les, però aleshores les tallarem convenientment.

Pastís de formatge

Postre

Prep. 45 min.

Dificultat: Fàcil

Ingredients per a 2 persones:

1 terrina de formatge cremós d'untar
(Philadelphia familiar)
75 gr de mantega
8 cullerades de sucre
1 iogurt grec o iogurt natural
20 g de formatge parmesà ratllat
(no valen els succedanis que porten
3 o 4 tipus diferents)
2 ous
2 cullerades de Maizena

Preparació:

Barregeu tots els ingredients del pastís amb la batedora elèctrica i a continuació pinteu amb mantega motllos individuals (tant si són dels d'usar i tirar com si són flameres) i empolvoreu-los amb farina. Ompliu-los amb la mescla anterior. Coeu els pastissets al forn a 150°, durant uns 35 minuts.

Deixeu-los refredar, emboliqueu-los amb paper film i deixeu-los a la nevera.

A més a més: Si us apeteix, un cop fet, per damunt del pastís podeu afegir bocins de fruites, tipus kiwi, gallons de mandarina, etc.

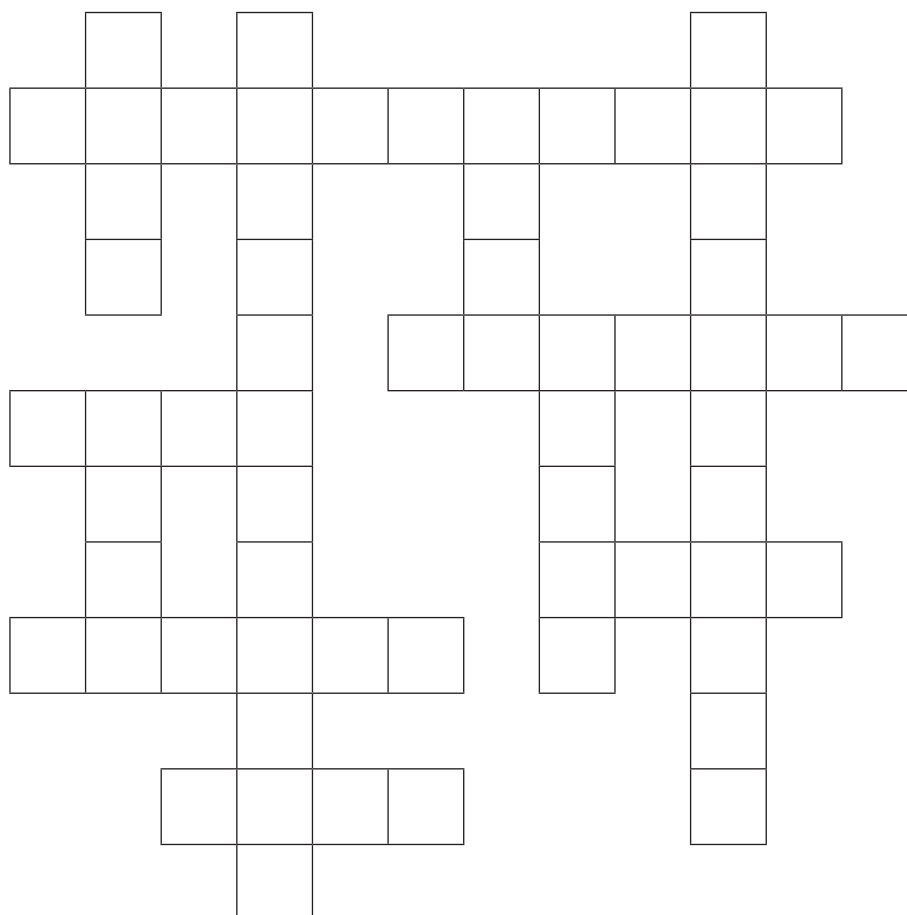

Mots encreuats

Rosalia Tera i Muñoz

Escriu cada definició al seu lloc.

- Horizontals:
1. Tremolor de la terra.
  2. Enfrontaments esportius entre equips.
  3. Posta de sol.
  4. El contrari de la resta.
  5. Bola per jugar, per exemple, a futbol.
  6. Femella del gat.

- Verticals:
1. Nom d'una fruita.
  2. El fill del tiet.
  3. F.P. vol dir Formació...
  4. Color on l'amor s'hi posa.
  5. De Rússia, en femení.
  6. ...del medi, assignatura on s'estudia, per exemple, el cos humà.

Sopa de lletres

Busca a la sopa de lletres 12 coses que pots trobar a la platja.

G	A	L	L	E	D	A	B	B	T
P	E	T	C	N	J	Y	A	R	O
A	W	R	U	V	Ç	B	N	O	V
R	A	S	C	L	E	T	D	N	A
A	I	E	X	P	F	Z	E	Z	L
S	O	R	R	A	L	U	R	E	L
O	P	G	M	L	N	I	A	J	O
L	U	C	E	A	I	G	U	A	L
S	A	N	D	A	L	I	A	D	A
G	D	B	A	N	Y	A	D	O	R
S	L	R	E	P	V	Z	I	R	K
F	L	O	T	A	D	O	R	B	S

Solucions als passatemps

Galleda, para-sol, bronzejador, sorra, aigua, sandàlia, banyador, flotador, pala, bandera, tovallola, rasclat.

Sopa de lletres

- 6. Gata
  - 5. Pilota
  - 4. Suma
  - 3. Ocàs
  - 2. Partits
  - 1. Terratèmol
- Horizontals:
- 6. Coneixement
  - 5. Russa
  - 4. Rosa
  - 3. Professional
  - 2. Cost
  - 1. Pera
- Verticals:

Mots encruats

Una descripció del convent de les monges Santjoanistes

Al llibre Història de la Vila d'Alguaire i el seu monestir Santjoanista, de Josep Lladonosa Pujol, trobem una extensa informació d'aquell monestir. Tot i així he trobat un document - informe a l'arxiu de Valldoreix on s'explica la situació en que ha quedat el convent i on es fan algunes consideracions amb motiu del trasllat de les monges a Barcelona.

Hi ha una nota al principi que diu *"Est paper es una exacta relació del modo estava lo Convent en Alg^{re} individuand en que consisteixen las vendas; y motiu per que foren trasladades en la p^{nt} Ciutat de Bar^{na} en lo any 1699"*.

He intentat fer una transcripció literal, però no he tingut més remei que afegir-hi algunes "comes ortogràfiques" per fer el document més aclaridor. No hi ha la data, en que es va fer el document, ni tampoc el nom del qui el va redactar.

Document

Notizias verdaderas del estado que a tenido el Convento de Alguaire de S^{ras} Religiosas de la orden del ospital de Sⁿ Juan de Jerusalem en el Principado de Cataluña y tiene oi en la ciudad de Barzelona

Es tal Convento de Alguaire en los confines de Cataluña a la parte de Aragón como atalaia de aquellos llanos y zudadela de la villa de Alguaire propia de dicho Convento con otros lugares de su juridición.

Estaba dicho Convento rodeado de fuertes murallas torres y posos, zerrado con sus puertas; dentro de las murallas abia Casas para los Confesores y Clerigos por servir la Iglesia, meson ó ospederia para los forasteros y casa para quien cuida de las puertas exteriores.

La Iglesia del Convento es fuerte, bien labrada, grande y antigua, bien aderezada y compuesta, con Organo, Sacristia, Plata y Ornamentos proporcionados a la grandeza llustre de aquella Casa.

Todo el Convento mui antiguo, grande, casas separadas para las Señoras y medias Cruces, claustro con todas las oficinas comunes y particulares, palazio

o priorato para la Señora Priora que gobierna el Convento, y que tiene sola la juridizion tempora, mui entera en la villa y demas lugares de la dependenzia del Convento.

Componese dicho Convento de muchas Señoras de lo mas principal de Cathaluña y Aragon, ha-ziendo las mismas pruebas que los Caballeros del hamito de Sⁿ Juan de Jerusalem las quales con comision de la Priora, haze un Cavallero de la horden.

Para el Servizio del Convento capilla de musica para el culto divino de donzellas de linaxe limpio y conozido, de quienes se haze informazion dandoles la media cruz profesandolas segun el Instituto, a quienes da el Convento por razon de cada una de ellas Casa o Quarto acomodado a su tiempo.

Entran las Sras a medias Cruces sin dote ni lle-bar mas al Convento que su Nobleza, ó abilidad las medias Cruces, siendo las otorgantes de entrambas grazias de la Priora y señores a quienes toca.

Es de vida y de grande authoridad de la Priora no dando de la mano a nadie ni salir de la pieza para acompañar las visitas. Es gran Cruz de la orden y se convoca a todas las azambleas de la orden y ba.

Si quien a ellas ó se escusa teniendo el primer lugar inmediato al gran prior o al Comendador preside administra justizia por si sola a sus basallos o por su Governador y Ministros.

Desquezió lo material deste Convento en las Guerras de Cathaluña en la qual barias bezes se fortificaron franzeses y españoles, sufriendo asedios de entrambas partes dexando las Murallas aportilladas y las Casas del barrio destruidas y el combento malparado, en estos disturbios se esparzieron las Señoras en Barzelona en casas de deudos asta que Barzelona restituída al dominio de su rey y alexadas las fronteras en el año de 1652 que seguras bolvieron la Priora y relixiosas a su antiguo Convento.

Desde el dicho año á empezado a restablezese la villa de Alguaire en la qual ai una Comunidad de Clerigos seglares con un Vicario Caveza de la Iglesia del hamito de Sⁿ Juan, Medico Ziruxano con los

HISTÒRIA

demas oficiales, Mecanicos para el Servizio de las Señoras y convento de los quales se sirbe la Villa y los lugares de su Comarca.

Restableziose el Cuerpo del Conbento y se compusieron las casas de las Señoras con dezenia, en que an estado asta oy rezandose los divinos ofizios con grande asistencia, manifizenia y devozion.

De Instituto no hay locutorios en el Conbento y estando de dia abiertas las puertas.

No entra ombre alguno en el Conbento estando siempre en la puerta interior dos medias Cruces para abisar a las Señoras. Y en las puertas exteriores ombres para guardarlas y avisar a las porteras.

Reziven sus visitas las Señoras en una pieza comun llamada del paz, a bista del priorato o palazio y tan a la vista de lo comun que no se esconde aun de aquellas personas que no entran en lo Interior del Conbento:

Tal es el recato relixion y modestia de aquella casa.

Si ai alguna Señora emferma entran los parientes á bisitarlas en sus casas con lizenzia de la Priora, aunque sean deudos mui zercanos como padres, hermanos y sobrinos quedandose á comer en las casas, si son mas remotas comen a la pieza del paz, y si no son deudos comen en ellas solos y sin entrar en las Casas.

Si ban Señoras a bisitarlas las entran en las casas con la lizenzia de la Priora quedandose en ellas, y de cualquier estado calidad ó parentezco que sean los ombres salense a dormir fuera en quartos separados del Conbento.

El hallarse el Conbento despues del año de 52 mui destruido, con poca jente en la villa y lugares de la comarca, pensose en trasladar á Barzelona de que dieron no pocas esperanzas los administradores del Priorato de Cathaluña que como tales eran los Prelados superiores del Conbento con estas esperanzas an cuidado poco las Prioras y señoras de acomodar los Portillos, verificar las casas del barrio y bolver el total del Combento en su primera y antigua forma, asta que siendo Priora la Sra Da Raimunda de Camporells, que ha rredificado el claustro con otras obras interiores y exteriores a mas de haver compuesto de su propio caudal la Casa Prioral ó palazio con mucha dezenia a su dignidad y calidad.

Con todas estas disposiciones para bolver al

Conbento en su antiguo ser no á faltado destimular a algunas Sras el deseo de yr a Barzelona, hallandose favorezido ese intento por el S^{or} Dⁿ Feliziano Said Comendador y Hemiente? del gran prior, que ambos a dos, an solizitado en Malta y Roma la translazion con pretestos de alguna Reforma de la que no necesitan.

Personas de tanta Calidad y Virtud, anadiendo a esto el desierto del puesto, la bexez. del combento y los Portillos de las Murallas sin.mirar que los mismos Prelados abian de contribuir y dar forma a que se compusiese el todo, siendo mas fазil el componer una cosa decaida que el hazer un Conbento nuevo haziendo atenzion que la Villa y lugares de su dependenzia pueblan todos los dias que la Iglesia de la villa esta mui asistida de sus benefiziados, que con la segura paz y apartadas fronteras se mexorara cada dia y que con fазilidad bolverá aquel Conbento en su antiguo ser y seguridad, costando mucho menos las obras que en Barzelona, y que los Basallos contribuirían mucho por no berse desanparar de sus Señoras en quienes la Caridad y Piedad a sobresalido para alibio, consuelo y amparo de todos aquellos lugares.

Aun no havia tenido tiempo mi Sra la Priora de reparar un grande y antiguo salon de su Priorato, con que caiendo por su bexez y insertitud de quedar o ir a Barzelona derribó algun poco de las obras nuevas echas por mi Sra. la Priora.

En su palazio, y con su pretesto de eminente peligro los causase el trasportar la Comunidad, con la aistencia del brazo RI en Barzelona en las casas de la relixion por manera de deposito, a donde estan la Priora con onze Relixiosas de Cruz entera, quatro Escolanas y nueve medias Cruz.

Con mucha desenzia, y por un Interin acomodadas lo bastante, segun su Instituto, que es tener cada una una casa y Criadas las que quieren tienen esas Casas de la Relixion Iglesia mui buena, y por mas desenzia en ziedad como Barzelona, sean compuesto locutorios con mesas para las visitas, escusando para ellas la pieza del paz, que es de Instituto, como lo tenían en Alguaire y la tienen en Xixena, Conbento de la misma Orden i Instituzion.

No son tan capaces las casas de la Relixion en Barzelona y la añadidura que sea dicho que no sea preziso añadir, y comprar otras casas para componer un Conbento en forma y siendo estas grandes y de

HISTÒRIA

personas prinzipales, a de costar mucho la Compra, y estas derribarse la mayor parte para las medias Cruces, lo que no puede lograrse con las ventas que obtiene el Conbento:

Proponesse medios para lograr este fin y son que las Señoras que entraren de aqui en adelante entren con dotes:

Si estos son Benuas? como se usa en los Conbentos de la misma authoridad y nobleza, que ai otros muchos en Barzelona y en Cathaluña, no podria lograrse de algunos siglos siendo preziso el entrar muchas para los caudales que se nezesitan:

Si los dotes son mas Crezidos entraran pocas, siendo mui natural a los Padres gastar lo menos que puedan para acomodar las hixas con iguales conbeniencias.

Si el dia de poner en Venta los dotes que entraran para aumentar el caudal del Conbento, aunque esto se execute, no podra ser tan presto por que el Instituto de Alguaire es de estar las señoras siete años en porzion del Conbento, y en estos años no eran obligadas en Profesar y pueden tenerlas sus padres en su casa con la Cruz.

Corriendo la antiguedad del hamito, que padres abra con estas zircunstancias del Instituto que quiea antizipar poco o crezido dote, con la Inzertitud que su hixa dentro estos tiempos muera ó mude de Intenzion, y ara con todos mucha armonia el abanze deste dote sin lograr la Conbeniencia de la Porzion del Conbento y tenerlas a su costa en su casa, o pagando el gasto a una Señora en el Conbento.

Añadase en esto que si los dotes se aplican en ventas, para aumento del caudal, no se logra la conbeniencia de poner en Barcelona jamas el conbento en forma.

En el Instituto de Alguaire entran las señoras sin dote ni dar nada al conbento, pueden entrar de baixa edad, darles la Cruz prezidiendo para ello las pruebas de nobleza, como a los Cavalleros, pasanse siete años sin porzion y no se la dan hasta que profesan a su tiempo, y el entrar con dotes es mudar totalmente lo mexor y mas noble del Instituto, mudar un Instituto tan grande y de tantas conbeniencias para la nobleza, que está como dar hijas sin costa con tanta authoridad le servia Ilustre como en Alguaire, no puede ser sin notable provecho y aumento bisible de la relixion y Conbento,

tiene oi el Conbento de Alguaire renta lo bastante para la porzion de mas señoras y medias Cruces que las que oi son.

Bibian en Alguaire con la porzion y poca ajuda de costa de sus casas con mucha desenzia y conbeniencias:

En Barzelona se les ha aumentado la porzion y quexanse las Señoras que no tienen lo bastante, y que tienen menos conbeniencias con lo mas en Barzelona que con lo menos que les dara el Conbento en Alguaire, por ser aquella tierra mas fertil y mas barata.

Con este aumento se disminuien los aorros que pudieran hazer para aumentar las rentas o componer el Conbento.

Quantas mas señoras entraran en el Conbento mas se aumentara con el tipo las porziones, y mientras abra conque hazer nuevo Conbento aunque se aumentan las ventas con las dotes:

Grande susto a causado el aviso que an tenido las S^{ras} de Alguaire con la copia del decreto de la Sagrada Congregacion, no por dezir que la tranlacion sea nula, porque todo el Conbento es comun y con particular no a pensado sino en obedezzer, que si se aberigua verase que la Sra. Priora y Relixiosas no se fueron por ellas del Conbento que el Comendador D. Feliziano Said Hemientes del gran Prior con otro Comendador asistidos de un Juez de porte con alguaziles Coches y Carruaxe para llebarlas a Barzelona.

Obedezieron las mas a las ordenes de su superiora sin atender a otra formalidad, algunas se resistieron despues de apeladas y se uso con ellas de alguna Biolenzia, binieron con gran recato, cuidado y asistencia de Criadas y Criados, y no falto nada a la desenzia de Señoras Relixiosas de tanta calidad y obserbanzia, salieronlas a rezibir toda la Nobleza de Barzelona asi de Sras como Cavalleros, estando todas apaxentadas con lo mexor salio tambien el señor Obispo y el Señor. Virrey acompañandolas asta su casa y quartos, con que el dexar a Alguaire y estarse en Barzelona no a sido ni esta en su mano pues fue y es con authoridad de prelado asistido a fuerza mayor.

En quanto al mandar la Sagrada Congregazion y mientras el Sr Obispo mas vezino instruiera el prozeso para decretar la translacion, o no se

HISTÒRIA

pongan estas Señoras en una o muchos Conbentos de Barzelona, se advierte que aunque esten estas Sras como tan nobles y relixiosas promptas a obedezzer, es preziso rre-presentar los inconbenientes y imposibilidades, la execuzion de la parte deste decreto por lo que se sigue.

En Barzelona ai conbento capaz a donde puedan estar la Priora que por su authoridad y Calidad tiene muchas criadas de servizio, Señoras Escolanas para la falda, Rezivir y acompañar las visitas medias Cruzes para el baculo y alguna Señora para que le de la mano para ir al Coro, y otras funziones. Todas las Sras Relixiosas tienen sus casas, y las que menos dos criadas, y algunas Señoras alguna escolana ó otorgada para criarse y educarse como en buena escuela.

Las medias Cruzes tiene casas o quartos, bi-biendo cada una ó dos ó tres juntas con la familia que pueda, segun las combeniencias de cada una:

Los conbentos de Barzelona son en dos mane-ras. Unos que biben en Comunidad sin tener Casa Particular, y en algunos de ellos lo mas quasi son pequeñas y estos no son mas capaces que por el numero de cosas que componen la Comunidad.

Los otros como son Junqueras, S. Pedro, Sta Clara, Valdonzella, son de Sras relixiosas que biben en sus casas con criadas, y en estos no ai mas casas que las que son menester para las señoras que las abitan, y este Conbento en el ultimo sitio an sido tan malparados que a sido forzoso el redificar en ellos lo bastante para que con la menos incomodidad quisiesen volber en ellos las Sras. Relixiosas, con que es imposible restituir en ninguno de los Conbentos una sola Relixiosa en Alguaire, con que .es imposibilitada la consecuzion de lo ordenado por

Real Monasterio de San Juan de Acre

la Sagrada Congregazion tanto en estar las Sras de Alguaire juntas o separadas.

En caso que pudiesen dividirse las Sras de Al-guairre, es de gran ponderazion el separar persona de tanta fastuosidad a la estrechez que no profesaron y que no es de su Instituto.

Separadas de que dexidiera la Priora que no lo fuera mas, no pudiera cuidar de sus subditos, no pudiera obserbar la regla, zesaran los Divinos ofizios y el culto divino, no se cumpliran las obligaciones, no se executaran las fundaziones y dotaziones que an echo los fundadores y Prinzipes que han dado lugares, rentas y jurisdiziones al Conbento de Alguaire.

Ai en Alguaire algunas Sras enfermas, o enfer-mizas abituales, como pudieran estar mudarse en otros conbentos sin grande riesgo de sus vidas, y que conbento quisiera rezivirlas en este estado por las incomodidades que acarreará al comun y particular del conbento a donde fueren.

A mas de los inconvenientes y imposibilidades padezeria mucho la estimacion y punto de personas tan Prinzipales en quienes interesa todo lo que ai en Cathaluña y Aragon bibiendo estas Sras mui subdi-tad y recurrebntes a su Priora obserbantes quanto

HISTÒRIA

cabe de sus institutos mui puntuales á su residencia a los ofizios divinos.

Suxetandose de su voluntad en Barzelona a locutorios con mesas y puertas zerradas bibiendo en quartos desacomodados para obedezzer a sus Superiores asta que den forma para que se queden en barzelona ó se buelban a Alguayre abiendo sido siempre el intento comun y particular de todas ellas el aumento llustre de su Profesion si pudiere lograr-se o a lo menos mantener el contenido en la forma que hallaron adbirtiendo y con rectitud

Si pudiese lograrse o a lo menos mantenerse el conbento en la forma que hallaron adbirtiendo y con sertitud que en una tan segura Paz, no pudiendose poner en mejor planta en Barzelona podria mexo-rarse mucho bolbiendo a Alguaire a donde podra reazerse lo Nexo del edificio con mas conbenienza

que el hazer uno de nueba planta en Barcelona.

La Villa de Alguaire se acabara de poblar au-mentaranse los lugares con lamparo de las señoras que cada una de por si y por el hamito Instituto que profesan y juntas son de mucho peso para el alibio y consuelo de los Basallos que las an benerado como esta orden y obedezido como a sus señoras y todas mandando con Benignidad y Cariño con todos estos embarazos y dificultades en quedarse en Alguaire o trasladarse en Barzelona no es justo que padezcan los inconbenientes que acarreará consigo la execuzi-on rigurosa del decreto de la Sagrada Congregazion no saviendo si se examina otra falta en la Comun y particular de dichas Señoras que haver obedezido a ziegas a sus Prelados propio de personas tan Re-lixiosas como Nobles ¹⁾.

1) Arxiu "Alguayre 2" de les monges santjoanistes de Valldoreix. Capsa 18. Llibre 72.

Nota – Tot i el recorregut que en el seu dia van fer les monges, passant d'Alguaire a Barcelona i finalment a Valldoreix, avui aquest darrer lloc està ocupat pel Seminari de la Diòcesi de Terrassa. Elles a la seva web indiquen actualment aquestes dues adreces:

Real Monasterio de San Juan de Acre Camino del lago, s/n 01427 Salinas de Añana (Álava)	Convento San Juan de Jerusalén Camino Viejo de Toro, s/n 49022 Zamora
--	---

Regidoria de Medi Ambient
Ajuntament d'Alguaire

Comunicat Informatiu Recollida gratuïta de mobles i atuells (2r trimestre de 2012)

2 de juliol - 2 d'agost i 3 de setembre

Si teniu electrodomèstics vells, mobles o d'altres voluminosos que voleu llençar, aquests són els dies de recollida.
Recordeu que **us vindran a recollir els voluminosos a casa i de manera gratuïta.**
Prèviament però, és imprescindible apuntar-se a l'Ajuntament.

Tel. 973 75 60 06

En defensa de l'escola en català

El passat mes d'abril l'Ajuntament d'Alguaire, conjuntament amb l'AMPA i membres de l'Escola Teresa Bergadà, es van concentrar davant de l'Ajuntament en suport de l'escola en català, degut a la sentència del Tribunal Suprem contra el model lingüístic escolar a Catalunya. Us deixem imatges de la concentració.

Un any al capdavant de la Corporació Municipal

Equip de Govern
de l'Ajuntament

El dia 11 de juny de 2011 es va constituir el nou Ajuntament d'Alguaire. Es revalida la majoria del grup municipal socialista i la voluntat de continuar governant amb el major consens possible. El grup del PSC

d'Alguaire varem interpretar els resultats electorals com una majoria dels grups que havíem estat al govern del 2007 al 2011, independentment del color polític, al sumar 7 regidors enfront dels 4 del grup de CiU. En tot moment hem respectat la decisió presa pel grup d'Esquerra i volem agrair el seu suport i la tasca desenvolupada conjuntament durant aquest període. També el tarannà que durant aquest any han demostrat tant ERC com el grup de CiU en aquelles qüestions importants i necessàries per tirar endavant el dia a dia del municipi i del consistori, ens referim a l'aprovació de pressupostos, finançament, modificacions de planejament...

L'AJUNTAMENT INFORMA

La voluntat de l'equip de govern és implementar els continguts del nostre programa electoral, d'una manera realista i factible, malgrat la situació econòmica del país i de l'estat, fet que provoca que els recursos destinats, a priori, als ens locals, hagin disminuït. I a més, arriben tard i escapçats. Disminueix l'aportació d'ambdues administracions, l'autonòmica i l'estatal. Baixa l'assignació per serveis que tenim assumits de fa anys, com la Llar d'infants o de creació recent, com l'Escola Municipal de Música i altres desapareixen directament.

Tenim ben present que la manca de recursos limita la possibilitat d'inversions de magnitud com les de la legislatura anterior. Es podran fer aquelles que tinguin els recursos perfectament definits i amb una destinació finalista on l'aportació de l'ajuntament sigui mínima i en la que no haguem d'involucrar als veïns. Creiem que és la línia a seguir, continuar oferint aquells serveis que afecten a la majoria de la població, com són l'educació i els serveis socials,

amb la col·laboració de les tècniques del Consell Comarcal.

Dels darrers anys de la passada legislatura voldríem destacar la remodelació-construcció de l'Escola, els vestuaris de les Piscines, l'Espai Jove, el Poliesportiu amb l'adequació i enllumenat de tota aquesta zona. Ara toca consolidar aquests locals i donar-los el seu òptim ús, són equipaments magnífics que han de contribuir a dignificar i potenciar la vida associativa, cultural i esportiva del municipi.

També hem afrontat obres necessàries per millorar algunes zones, com el pati de l'escola, la remodelació i enllumenat de l'aparcament i de l'interior del cementiri i de la cruïlla del mateix, millora del sistema de protecció de l'enllumenat públic a la Mata de Pinyana, sembra de gespa al camp de futbol, ampliació de l'àrea d'aparcament de la zona esportiva, que ha quedat consolidada com recinte firal i zona d'esbarjo.

Properes actuacions:

- Acabar les obres dels carrers Portal, Mig i Albana.
- Continuació del col·lector d'aigües pluvials de Ramon Espinet fins a les Piscines.
- Millora de l'enllumenat dels carrers St. Sebastià i La Serra i la d'altres zones amb mancances.
- Acabar la zona d'enjardinament i plantada d'arbres a l'entorn del Sagrat Cor.
- Continuar millorant l'Ermita de la Mare de Déu del Merli.
- Continuarem insistint i treballant un tema cabdal com és el del Centre de dia i Habitatges Tutelats per la gent gran, dedicant-t'hi la part de PUOSC necessària per poder garantir el seu finançament.
- Col·laborar i ajudar a totes les associacions culturals i esportives locals.
- Elaborar i desenvolupar el Pla Local de Joventut.
- En el terreny de promoció local, millorar si cal, la Fira de la Figa. Hem aconseguit el registre de la marca FIGA d'ALGUAIRE i del logo FIGALGUAIRE.
- Col·laborar amb l'Incasol per mirar de tirar endavant el polígon de Tabac.
- Aquest és un resum de tot allò que hem fet i una breu pinzellada del què volem dur a terme en breu.

Alguaire, juny de 2012

Abril Cultural '12

L'Ajuntament vol agrair al poble en general la gran participació als actes emmarcats dins de l'Abril Cultural i en especial a les entitats i associacions que han volgut realitzar activitats per a dinamitzar, encara més, aquest mes ple d'accions socio-culturals. Esperem que hagueu gaudit de bones estones amb les activitats que us hem proposat. Gràcies a tots i a totes per la vostra assistència i participació, us deixem fotografies d'alguns dels actes.

Visita guiada a la Lleida Secreta, amb una seixantena d'alguairencs i alguairenques que hi van voler participar.

Presentació del llibre La Plana Salvatge a l'Ajuntament, amb el seu autor, Felip Gallart.

L'AJUNTAMENT

INFORMA

Conferència i degustació sobre el pernil. Va anar a càrrec de la Fundación Española del Jamón Serrano que van parlar de les propietats d'aquest producte i van oferir un tastet a tots els assistents.

Els alguairencs i alguairenques que van voler conèixer de més a prop el Museu de Lleida.

L'AJUNTAMENT

Escola Municipal de Música d'Alguaire

Com cada any, l'Escola Municipal de Música d'Alguaire va organitzar un concert de cloenda del curs, acompanyats de la presència de l'Il·lustríssim Alcalde d'Alguaire el Sr. Antoni Perea i Hervera, els regidors de l'Ajuntament i tots els familiars dels alumnes participants. Aquest va tenir lloc el passat diumenge 10 de juny a les 18:00 h de la tarda a l'església parroquial de Sant Serni.

Van participar-hi més d'un centenar d'alumnes, des de grups d'iniciació musical a partir de quatre anys fins a adolescents majors d'edat, actuant com a solistes i en diferents agrupacions de cambra interpretant diversos instruments com són guitarres espanyoles i elèctriques, bateries, trompetes, pianos i flautes travesseres.

Les peces musicals seleccionades pel concert comprenien des de cançons populars catalanes, incloent també grans compositors de la història de la música del classicisme com Mozart i Beethoven, així com peces més contemporànies des de Freddy Mercury, John Lennon, Michael Jackson, Adele i

bandes sonores de pel·lícules, entre d'altres.

Els alumnes que van actuar procedien de la mateixa vila i alumnes d'escoles vinculades adherides a Alguaire com l'Aula de Música de Vilanova de Segrià i l'Aula de Música del CEIP Parc de l'Aigua de Lleida.

El concert va finalitzar amb una exitosa ovació per part del públic després de la darrera representació conjunta de tots els alumnes i professors de l'escola, cantant i interpretant dues peces ben conegudes com foren "Els Avantpassats" d'Antoni Ros-Marbà i "Camins" de Sopa de Cabra, ambdues sota la direcció d'Emy Boira.

Un any més l'Escola Municipal de Música d'Alguaire vol agrair l'entusiasme i la participació de tots els alumnes i la gran assistència de públic.

Recordar que s'ha obert el període de matrícules per al proper curs 2012-13, esperant ampliar el nombre d'alumnes com cada curs. Tota persona interessada en inscriure's, que es dirigeixi a l'Ajuntament abans de concloure el mes de juny.

La regidoria de festes de l'Ajuntament d'Alguaire vol agrair la participació i col·laboració de totes les entitats que van fer possible el desplegament d'activitats en el marc de la Fira de Maig 2012, enguany l'esforç de tots/es ha fet possible que aquesta festivitat sigui més lluïda i en anys de dificultats econòmiques, com els que estem vivint, la implicació ciutadana és, imprescindible.

Entre totes, volem destacar l'AMPA de l'Escola Teresa Bergadà, Els Amics de la Sardana d'Alguaire, els petits dansaires Els Merlinets, el grup de Diables d'Alguaire "Fot-li foc i fort", els petits diables de l'Associació amb l'esforç també del Grup de Grallers i Tabalers d'Alguaire, el grup de joves penyistes, l'Associació de Caçadors Sant Fausto, Som com Som, Esbart Bell-Camp, Club de Botifarra, Associació Dones Merli, Club Ciclista Alguaire i el personal laboral de l'Ajuntament.

A tots i totes, moltíssimes gràcies.

La partida de Vilarnau d'Alguaire (I)

(Estudi onomàstic i geogràfic)

A primer cop d'ull pot semblar que l'origen del nom d'aquesta partida sigui la d'un mot compost per un topònim, és a dir un nom de lloc, vila, i un antropònim, un nom de persona, Arnau, amb els quals obtindríem Vila Arnau, o Vilarnau tal com l'escrivim i pronunciem actualment però com veurem no és aquesta la seva procedència.

Hem fet una recerca comparada del terme Vilarnau i com a topònim només n'hem trobat referències a Catalunya Nord, al municipi de Canet de Rosselló on hi havia hagut els llocs del castell de Vilarnau, la parròquia de sant Cristòfol de Vilarnau, i potser algun altre. Com a llinatge Vilarnau actualment té una reduïda presència a Catalunya, segons l'Institut d'Estadística de Catalunya¹, hi ha en total 174 persones que el tenen com a primer cognom i altres 172 que el tenen de segon cognom.

Però el lloc o partida de Vilarnau d'Alguaire, no té l'ascendència en cap mena de Vilarnau preexistent ja que el seu nom no és originat per un topònim i un antropònim, sinó que els dos elements del mot provenen de sengles antropònims, i només per un canvi evolutiu propi en la pronunciació del primer element del mot ha donat lloc a l'actual Vilarnau, mentre que si no hi hagués hagut el canvi fonètic, que veurem més endavant amb més detall, hauríem continuat dient-ne el nom original Mirarnau, però no és aquest el cas.

Trobem una prova fefaent del nom originari de Vilarnau d'Alguaire en un document del segle XIII, concretament en un pergami datat el 26 de novembre de 1241², amb el qual es formalitzà la compravenda d'una peça de terra que Bernat de Llitera i la seva muller Girona vengueren a Gil de Segarra, es tractava d'un camp d'alou que tenien situat: "in termino Algaire, in loco qui dicitur ad Cumba de Miro Arnaldo", és a dir, situat al terme

d'Alguaire, al lloc anomenat la Coma de Miró o Mir Arnau, la qual afrontava d'una part amb P. Vallès, Martí Pallarès i Bernada Pallaresa (Pallarès), d'altra part amb el camí d'Albelda, de tercera part amb el camp que fou de Pere de Vila i de quarta part amb P. Vallès.

Encara hi ha un document més antic, del segle XII, que cita aquest topònim, és la carta de poblament d'Almenar, de data 13-04-1147, atorgada per Ramon Berenguer IV, comte de Barcelona, i príncep d'Aragó, la qual, segons la transcripció publicada per Josep M. Font i Rius, a Cartas de población i franquicia de Cataluña, diu que el límit o boga del terme d'Almenar a l'indret que ens interessa feia el següent recorregut: "Et [ascen]dit per signos et cruces et terminos usque ad turrem de Mirarnal³", és a dir que segons aquest document el terme d'Almenar passava o arribava fins a la torre de Mir Arnau, o el seu terme ja que totes les torres tenien, tenen, el seu propi territori circumdant. Per tant podem dir que Mirarnau afrontava amb el terme d'Almenar.

Confirmaria la veracitat de la tesi que la medieval torre de Mirarnau –o el seu terme– tocava amb el terme d'Almenar el fet que el camp d'alou situat a la Coma de Mir Arnau que em vist a l'anterior document afrontava amb el camí d'Albelda. Camí que segurament es tracta de l'actual camí anomenat de Tamarit, del qual el darrer tram del terme d'Alguaire passa per la partida del Fondo de la Unilla, tocant en un punt amb el terme d'Almenar. Ultra això podem citar una escriptura molt posterior de data 03-02-1872⁴ mitjançant la qual Rosa Tudela i Saltó, vídua, i el seu nebot Jaume Nadal i Escuer, hereu, inventariaren els béns que foren de llur marit i oncle respectivament Josep Nadal i Renyer, de cal Flari, entre els quals hi havia una peça de terra situada a la partida de Vilarnau, el costat nord de la qual afrontava amb el camí de Tamarit de Llitera.

¹ www.idescat.cat/cognoms/

² ACA. GPC. Pergamins, carp. 152, núm. 0. Transcrit per Alturo, 1999, núm. 341.

³ ACA. Còdexs de la Casa Reial, núm. 6, f. 81. Transcrit per Font Rius, 1969, núm. 64.

⁴ ACN FN Top/Reg 1422/2624, f. 47r.-58v.

HISTÒRIA

La partida de Vilarnau des del camí de les Canyes

Però tornem al tema lingüístic. Els canvis fonètics i consegüentment gràfics produïts per passar de Mir Arnau o Mirarnau, a Vila Arnau o Vilarnau, són fàcilment explicables, atès que només es tracta de la substitució de la [m] inicial per una [v] que els parlants del català nord occidental pronunciem com una be alta [b] i de la [r] per una [l]. Com que en el primer cas tenim que la [v] pronunciada [b], i la [m] són dues consonants bilabials sonores l'articulació del so d'ambdues és molt semblant i per tant és relativament fàcil la confusió d'un so per l'altre. De manera similar es justificaria la substitució de [r] per [l] per tal com són dues consonants alveolars sonores. Recordeu com, jocosament, es reproduïx el parlar d'un xinès, canviant les erres per eles?

Sobre la procedència etimològica d'ambdós noms direm que són d'origen germànic. Segons Francesc de Borja Moll⁵, originàriament significarien: Mir o Miró 'famós'; i Arnau: "dominador de l'àguila"; i segons Josep M. Albaigés⁶ significarien Arnau "cabdill fort", literalment "àguila forta". Notem que Arnau el trobem sovint escrit amb les grafies: Arnal, Arnald, Arnall, Arnaus, Arnaut, Arnay

i segurament alguna altra.

Apuntem com a una possible hipòtesi de treball que el nom de Mirarnau, actualment Vilarnau, podria ser provinent de les terres que foren donades al comte del Pallars Jussà Mir Arnau que durant la reconquesta guerrejava al costat del comte d'Urgell i del comte de Barcelona per reconquerir aquests territoris. Cal no confondre'l amb el cronològicament posterior Arnau Mir de Tost.

A grans trets, la persistència en el temps de la grafia Mirarnau, fou fins a la meitat del segle XIX. Al segle XVIII encara era la més abundosa i és de quan n'hem trobat més documentació. L'actual grafia Vilarnau, l'hem començada a trobar a finals del segle XVIII i és la que s'ha imposat fins als nostres dies.

Hem trobat, però altres formes o grafies, no tan abundoses, de tal com s'ha escrit i segurament pronunciat el nom Mirarnau fins a l'actual Vilarnau, les quals exposem per ordre cronològic en què les hem trobat emprades; fem constar que no es tracta d'un procés evolutiu de la grafia Mirarnau si no que han estat emprades simultàniament; en uns casos per causa de defectes de dicció, en altres ortogràfics

⁵ "Els llinatges catalans", Ed. Moll, Palma, 1982.

⁶ "Gran llibre dels noms", Edicions 62, Barcelona, 2004.

HISTÒRIA

i el darrer de simple traducció, són els casos de: Miarnau, Bilarnau, Milarnau i Villarnau.

La grafia Miarnau l'hem trobada entre els anys 1777 i 1850 en sis escriptures que mencionarem molt breument: el 23-04-1777 als capítols matrimonials de Josep Giró i Mateu, fill d'Anton i de Francesca, en els quals son germà Faust li donà per la llegítima paterna, entre altres coses una porció de terra de 4 quarteres de sembradura de blat situada a la partida de Miarnau⁷. El 08-06-1778 a l'afrontació d'una peça de terra situada a la partida de les Canyes que afrontava amb el camí de Miarnau que Josep Banyeres i Gelet llegà al seu fill Francesc⁸. El 06-01-1779 es van repetir els capítols matrimonials que hem vist on igualment es repeteix la grafia Miarnau. El 20-06-1844 Josep Sebidó, pagès, vengué a Josep Palmés, metge, una peça de terra de 21 jornals situada a la partida de Miarnau, escriptura que s'esmenà el 08-06-1849 i es tornà a reproduir aquesta grafia⁹. I finalment el 15-04-1850 Antoni Barbé, vengué a Antoni Roca, una peça de terra de 5 jornals situada a la partida del Pla de Miarnau¹⁰.

Volem afegir que Miarnau a més d'ésser emprat com a topònim també ha existit a Alguaire durant un parell de generacions, com a antropònim, llinatge o cognom¹¹. Vegem-ho. Es tracta del cognom de Mariagna Miarnau i Panés, natural de Sudanell, que es casà a Alguaire amb Josep Grau en primeres núpcies i amb Antoni Farré en segones, la qual féu testament el 04-06-1849. Dos fills seus feren sengles capítols matrimonials Miquel Farré i Miarnau el dia 30-04-1848, i Josep Farré i Miarnau el dia 01-12-1848. Encara trobem de Josep Farré i Miarnau uns capítols matrimonials de segones núpcies el 22-09-1853 i el contracte de compra d'una peça de terra de data 01-06-1857.

La grafia Bilarnau¹² l'hem trobada en tres escriptures: la primera al testament de data 01-07-1805 de Josep Grau i Larrègula que llegà a la seva néta entre altres coses una peça de terra situada a la partida

del Pla de la Creu la qual afrontava a tramuntana amb el camí de Bilarnau. La segona i tercera de data 16-09-1846, amb les quals Josep Jofre per pagar als seus germans els drets de llegítima de llurs pares, donà al seu germà Faust Jofre entre altres coses, una peça de terra de 3 jornals situada a la partida de Bilarnau, i a la seva germana Teresa Jofre, també entre altres coses, una peça de terra de 5 jornals així mateix situada a la partida de Bilarnau.

L'historiador Josep Lladonosa, en referir-se al topònim Mirarnal que apareix a la carta de poblament d'Almenar citada anteriorment recollí la grafia Milarnau¹³, desconeixem però el fonament amb que ho va fer. Molt posteriorment hem tornat a trobar aquesta grafia en dues úniques escriptures. Una de data 05-09-1839, en la qual Tomàs Palmés, metge d'Alguaire, llegà, entre altres coses, al seu fill Josep Palmés, també metge d'Alguaire, una peça de terra situada a la partida de Milarnau valorada en 400 lliures¹⁴. L'altra de data 21-02-1851 en l'empenyora-ment que feren Josep Montserrat i Maria Bescans, naturals i veïns d'Alguaire, a favor de Josep Palmés, metge, natural i veí d'Alguaire, d'una peça de terra de 8 a 9 jornals situada a la partida de Milarnau, pel preu de 30 lliures¹⁵.

Acabem aquest punt afegim que els elements espanyolitzadors que no dubtaven a traduir fins i tot el noms propis, van començar a escriure la grafia Villarnau a principis del segle XIX¹⁶. Concretament la primera vegada l'hem trobat el dia 09-05-1819, forma que passà al Cadastre i s'hi mantingué fins als darrers decennis del segle XX. En acabar la dictadura es restablí la grafia Vilarnau. Amb tot cal dir que durant el segle XIX només hem trobat escrita tres vegades la forma Villarnau, en documentació privada, els ja mencionats dels anys 1819, 1845 i 1867.

Continuarà el present estudi en successives edicions de la Cercavila.

⁷ ACN FN Top/Reg. 585/848, f. 103v.-105v.

⁸ ACN FN Top/Reg 586/849, f. 104r.-106r.

⁹ AHL FN Reg. 601, f. 318r.-v. i Reg. 1130, f. 134v.

¹⁰ AHL FN Reg. 1130, f. 111r.

¹¹ AHL FN Reg. 1130, f. 370r. Reg. 1129, f. 100v. i f. 295r. Reg. 1597, f. 677r. i Reg. 1601, f. 426v.

¹² ACN FN Top/Reg. 600/874, 113r-116r. 117v-119v. Top/Reg 645/980, f. 60r.-v. i 60v.-61r.

¹³ "Història de Lleida", vol. I, Camps Calmet editor. Tàrraga, 1972, p. 215.

¹⁴ ACN FN Top/Reg 642/973, f. 65v.-67r.

¹⁵ ACN. FN. Top./Reg. 571/827, f. 35r.-v.

ACN FN Top./Reg. 604/883, p. 9.-93.; AHL FN Reg. 799, f. 106r-107v.; i Reg. 1609, f. 1137r-1141v.

Un trimestre d'activitats intergeneracionals

El segon trimestre de l'any la biblioteca ha estat plena de moviment. Hem realitzat activitats de diferent caire i algun, emmarcat dins de l'Abril Cultural i per Sant Jordi que ja sempre és temps de més dinamisme i moviment cultural. Vam realitzar una conferència sobre la prevenció del càncer conjuntament amb alumnes de la Universitat de Barcelona, què val a dir, va resultar molt interessant i participativa.

Durant l'Abril Cultural es va fer una sessió de contes de *Princeses, cavallers, dracs i altres bèsties* a càrrec de la narradora Anna de Dios que va omplir com sempre per aquestes dates, de gom a gom l'espai infantil de la biblioteca. També vam realitzar una sessió de contes adreçada al públic adult on es parlava de contes de Jorge Bucay amb petites moralines sobre la vida.

Els grup de "grans" de la Llar d'Infants ens han visitat puntualment cada mes i durant aquest període molts d'ells ja s'han fet també usuaris, cosa que ens satisfà gratament!

A l'abril ens va visitar la comunicadora Mariví Chacón, presentadora del programa Cafeïna de Lleida TV, però en aquesta ocasió, ho va fer com a autora del seu primer llibre, *Cosetes d'Iván*, on parla sobre la seva experiència com a mare, un petit recull d'anècdotes fetes conjuntament amb el seu fill. En l'activitat, van participar membres del grup de lectura de la biblioteca i també de l'Associació Dones Merli.

Aquests mesos hem gaudit de dues exposicions d'allò més diverses, la primera i sota el títol *Per sucari-hi pa!* és un recorregut pels llibres infantils i juvenils de caràcter gastronòmic i on, els més petits i joves van poder endur-se llibres en préstec que acompanyaven l'exposició.

Així mateix, els membres de l'Associació Fotogrup, van cedir-nos durant uns dies una mostra de fotografies de temàtica lliure que va ser força concorreguda. Des d'aquí els agraïm novament la seva col·laboració.

Però sense dubte, l'activitat estrella i més elaborada d'aquests mesos ha estat la que vam titular *Els padrins ens expliquen el segar i el batre*.

Conjuntament amb la Llar de jubilats i la participació d'un grup de padrines que realitzaven un taller de memòria, vam pensar que seria interessant fer un recordatori als joves

i petits de com eren les tasques agrícoles del segar i el batre què, si no és a través del record dels més grans, es perdrà.

Es van passar fotografies reals de l'època, imatges de com eren les eines que es feien servir i vam escoltar cançons tradicionals que van acompanyar-nos abans de la sessió i al final per concloure. Els petits van llegir un poema de Gina Porta on es relata aquesta feina tradicional. A més a més, vam fer una tria de contes sobre les tasques del camp, l'estiu, la natura, etc. Tots vinculats amb l'activitat. Tot plegat, una activitat a repetir i del tot enriquidora.

I a l'estiu...

Durant els mesos d'estiu posem al vostre abast tot un seguit de cd's de *músiques d'orient*, xineses, hindús, japoneses... estaran disponibles i en préstec durant un temps. Així mateix, també podreu trobar una selecció de *pel·lícules de temàtica africana*, totes elles de renom i premiades per la seva qualitat, de la mateixa manera, podreu agafar-ne en préstec durant els mesos de juliol i agost.

HORARI I VACANCES

Del 2 de juliol al 14 de setembre la biblioteca obrirà dilluns, dimecres i divendres de 10 a 14h.

Estarà tancat per vacances del 9 al 13 de juliol i també de l'1 al 15 d'agost.

Activitats de l'escola bressol

Des de l'Escola Bressol aquest any realitzem una nova activitat, creiem que des de ben petits cal fomentar l'hàbit lector als infants i què més bé que fer-ho des de l'espai creat per aquest fi: La Nostra biblioteca. Els nostres infants la visiten un cop al mes i la Norma ens crea un ambient molt acollidor perquè els nostres nens s'hi sentin molt còmodes. Gràcies Norma!!!

A més a més, també hem fet altres activitats. Una de les que més ha agradat als nens ha estat la de compartir la seva mascota amb la resta de nens de l'escola. Hem necessitat la col·laboració de les famílies que ho han fet desinte-

ressadament i a les que des de la Llar els donem les gràcies. Alguns dels animals que ens han vingut a visitar han estat: peixos, tortugues, lloros, canaris, pogaona, serp, pollets, gossos... Els nens ho han gaudit molt.

També cal donar les gràcies a l'Ajuntament que ens va proporcionar dos arbres per plantar-los al nostre pati el dia de l'Arbre. Tots els nens hi van col·laborar i en tenen molta cura. També des de l'escola hem d'agrair la col·laboració dels padrins i les padrines dels nens en la plantada de les flors que fem cada any al nostre pati.

Aquest trimestre també hem celebrat el Carnestoltes, realitzant tallers de disfresses, de maquillatge i per rematar la festa, confeccionant una disfressa per fer la Rua de Carnestoltes pel nostre poble.

Dia de l'arbre a l'escola

El divendres 23 de març, com altres anys, l'escola va celebrar el dia de l'arbre. Durant tota la setmana es van fer activitats relacionades amb la vegetació i la natura i aquell divendres vam anar tots a plantar un arbre al costat dels dipòsits... i després tots plegats al pati de

l'escola vam fer un esmorzar saludable amb la fruita i les ampolletes d'aigua amb que ens va obsequiar l'Ajuntament d'Alguaire. Va ser una jornada molt positiva que ens va permetre un millor contacte amb la natura i tenir cura de l'entorn.

23 d'abril: Sant Jordi

Tots els nens i nenes de l'Escola Teresa Bergadà vam celebrar el passat 23 d'abril, la diada de Sant Jordi. Al llarg de tot el dia es van fer tot un ventall d'activitats per celebrar-ho: llegir, escriure històries, escoltar contes que els més grans explicaven als més petits, recitar poemes i

rodolins, fer punts de llibre, dibuixar dracs, roses i princeses... Al pati també hi havia una parada on es podien comprar llibres i roses per regalar a les nostres persones estimades i a totes les classes hi va arribar una rosa i un llibre per celebrar-ho, i tots vam poder gaudir d'una bona diada!

El cop de calor

L'estiu comença al mes de juny i les temperatures comencen a pujar. Les temperatures ambientals molt extremes i l'excés de calor produeixen una pèrdua de líquids i de sals minerals (clor, potassi, sodi, entre altres) necessaris per a l'organisme. Aquest fet pot agreujar una malaltia crònica o provocar deshidratació i esgotament. Si l'exposició a temperatures tan elevades es perllonga, es pot patir un cop de calor, que és una situació que pot acabar sent greu. El cop de calor és el problema més greu que pot aparèixer durant l'època d'estiu, però també és el menys freqüent. Hem de saber reconèixer els signes i símptomes del cop de calor i saber actuar per prevenir-lo. També és important saber quina població està en risc de patir-lo i en cas que ens trobem en una situació d'emergència hem de saber quina és la nostra actuació.

Quins són els símptomes del cop de calor? Hi ha alguns símptomes que ens poden alertar:

- temperatura corporal molt alta
- mal de cap
- nàusees
- set intensa
- convulsions
- somnolència o pèrdua del coneixement

Davant d'aquests símptomes, traslladeu la persona a un lloc més fresc, doneu-li aigua, mulleu-la, venteu-la i aviseu urgentment els serveis d'emergències (112) si ho creieu necessari.

Què heu de fer en cas d'onada de calor?

Protegiu-vos del sol i de la calor.

A casa, controleu la temperatura:

- tanqueu les persianes de les finestres on toca el sol directament durant el dia;
- obriu les finestres de casa per refrescar-la durant la nit;
- estigueu-vos a les estances més fresques;
- utilitzeu algun tipus de climatització per refrescar-vos i refrescar l'ambient (ventiladors, aire condicionat, ventalls, entre altres). Si no teniu aire condi-

onat, mireu de passar com a mínim dues hores al dia en llocs climatitzats (biblioteques, cinemes, etcètera), i

- refresqueu-vos sovint amb dutxes o tovalloles amarades d'aigua.

Al carrer, eviteu el sol directe:

- porteu una gorra o un barret;
- utilitzeu roba lleugera (com la de cotó), de colors clars i que no sigui ajustada;
- procureu caminar per l'ombra, estar sota un parasol quan sigueu a la platja i descansau en llocs frescos del carrer o en espais tancats que estiguin climatitzats;
- porteu aigua i beveu-ne sovint;
- mulleu-vos una mica la cara i, fins i tot, la roba, i
- vigileu en els trajectes amb cotxe durant les hores de més sol i mai no hi deixeu els infants o persones fràgils amb les finestres tancades.

Limiteu l'activitat física durant les hores de més calor:

SALUT

- eviteu sortir a les hores del migdia, que és quan fa més calor, i
- reduïu les activitats intenses.

Beveu força i vigileu l'alimentació:

- beveu aigua i suc de fruita tant com pugueu, fins i tot, sense tenir set;
- no preneu begudes alcohòliques, i
- eviteu els menjars molt calents i els que aporten moltes calories.

Ajudeu els altres. Si coneixeu gent gran o malalta que viu sola:

- mireu de visitar-los un cop el dia;
- ajudeu-los a seguir aquests consells, i si prenen medicació, reviseu amb el seu metge si pot influir en la termoregulació i si s'ha d'ajustar o canviar.

Quines són les persones que tenen més risc de patir una onada de calor?

- Persones majors de 75 anys i menors de 6 anys, incloent els nadons,
- Persones amb determinades circumstàncies socials (viure soles, pobresa, etc.);
- Persones amb discapacitats físiques o psíquiques i limitacions de mobilitat o autocura;
- Persones que realitzen un activitat física intensa;
- Persones que hagin de romandre o fer activitat física a l'aire lliure (incloses les activitats laborals);
- Persones amb hipertensió arterial, diabetis, malalties cardiovasculars, malalties respiratòries (MPOC, bronquitis), malalties renals, malaltia de Parkinson, malaltia d'Alzheimer, obesitat o altres de cròniques;
- Persones que prenen medicaments especials (tranquil·litzants, antidepressius, psicòtrops o diürètics), o
- Persones amb problemes mentals i de conducta deguts al consum de substàncies psicoactives o d'alcohol.

On us podeu d'informar?

- Informeu-vos sobre els horaris dels centres d'atenció primària que teniu més a prop, tant del vostre municipi com del lloc on aneu de vacances.
- Recordeu el número de Sanitat Respon (061), que us pot atendre diàriament, durant les vint-i-quatre hores. Per mitjà d'aquest telèfon, us indicaran els centres sanitaris oberts i us donaran consells de salut.
- Recordeu que a les oficines de farmàcia podeu obtenir informació sobre com evitar els problemes causats per la calor.
- Seguiu les prediccions meteorològiques perquè us anticiparan els dies més calorosos.
- Acudiu amb antelació als professionals sanitaris i socials per prevenir els possibles problemes per a la vostra salut.

Us animem a aportar propostes de temes sanitaris que us puguin interessar!

Marta, Lourdes, Lorena i Jordina.

E-mail de contacte per enviar suggeriments:
jordinaf@hotmail.com

Associació de Dones Merli

En el decurs de la història, l'associacionisme i les agrupacions han estat un tret referent en la vida dels nostres pobles i ciutats. L'associacionisme és la tendència, voluntat o preferència a unir-se en grups o associacions per assolir uns propòsits específics. Per a alguns, és la base de la societat civil, ja que a través de les associacions es canalitzen les inquietuds de la gent i es potencia l'activitat cívica dels ciutadans. El seu objectiu principal, és millorar l'espai públic i transformar la realitat a través de la participació social. L'associacionisme al què ens referim, pot incloure activitats culturals, esportives, d'assistència social, etc.

L'Associació de Dones Merli d'Alguaire, n'és una d'aquestes associacions que hem descrit, ja que el seu grau de participació dins de la societat del nostre poble és molt alt; mostra d'això és l'exposició d'algunes de les activitats participatives dins del primer trimestre de 2012.

Una de les activitats més esperades per les nostres sòcies, i que aquest any hem celebrat el dia que tocava, (o sigui el dia 5 de febrer), és la festa de Santa Àgata, patrona de les dones. La celebració comença al matí amb una xocolatada per esmorzar i l'assistència a la missa presidida per la imatge de la santa, amb una ofrena floral en el seu honor.

Aquest dia, les dones prenen el poder dins la comunitat i s'escullen governs efímers formats exclusivament per dones. En el cas de la nostra població, es traspasa, molt protocol·làriament tot el consistori municipal i l'Alcalde li fa entrega de la vara de comandament a la Presidenta de la Junta.

Seguidament al local del Casal Bell Camp es serveix un dinar per a les sòcies i les seves convidades. A la sobretaula, cada any, hi ha unes magnífiques artistes locals que, amb les seves divertides actuacions ens fan passar una bona estona. Finalment la festa s'acaba amb un popular ball de tarda

CARTES

i amb el sorteig de tots els regals, obsequi dels nostres fidels col·laboradors.

El 22 de febrer, dins les festes carnavalesques vam assistir a l'enterrament de la sardina. Aquest any vam estrenar mantellines per les ploraires i sotana pel capellà. La comitiva funerària va sortir de la plaça del Pati, on actualment hi ha la seu de l'Associació. Davant de l'Ajuntament es va llegir el testament i seguidament ens vam reunir a la plaça del Casal on ens esperava una sardinada per acabar d'arrodonir l'acte.

El dia 20 de març es va organitzar un taller de confecció de Mones de Pasqua, impartit per un

jove cuiner local: en Josep Bañeres Bergines, el qual va fer una extensa exposició de la seva experiència en rebosteria, donant les pautes per a una bona elaboració de mones casolanes i sense massa cost econòmic. Una vegada acabat el taller, les 40 sòcies que hi vam prendre part vam tenir ocasió de fer un petit tast de les seves exquisides mones.

En la propera *Cercavila* més...

Club de botifarra d'Alguaire

El dissabte dia 24 de març de 2012, el Club de Botifarra d'Alguaire va celebrar els actes de cloenda de la 4a Lliga d'hivern. Van consistir en un dinar popular en el qual hi varen participar tots els jugadors de la lliga, socis del club així com el col·laboradors de l'entitat. En el transcurs de la festa es va fer l'entrega de premis a tots els participants.

Aquesta lliga de botifarra ha arribat a la quarta edició i, al llarg del temps, ha anat augmentant el nombre de participants de forma notable. Hem passat de 22 parelles de la primera edició a 32 parelles, actualment. Els participants són en la seva majoria d'Alguaire, tot i que n'hi ha bastants que venen de poblacions properes. Aquestes parelles es reuneixen cada divendres a la sala de dalt del casal, per tal de jugar dos partides corresponents a la jornada

de lliga i, així, cada setmana es va elaborant una classificació dels participants.

La lliga comença al mes de novembre i s'acaba a mitjans de març. Si alguna persona del poble vol participar-hi només cal que es posin en contacte amb qualsevol membre de la junta del Club de Botifarra, que l'informarà.

En aquesta ocasió els vuit primers classificats varen ser les parelles:

Raul Esquirol i Daniel Soldevila
Jaume Domingo i Joan Polo
Miquel Figueres i Antoni Arroyo
Vicent Vila i Pirri
Joan Feliu i Josep Pua
Joan Contreres i Antoni Contreres
Blas Lirio i Josep Maria Puñet
Pepito Terrado i Antoni Lirio

III Campionat de contro i recontro

La nostra associació, no només dedica el seu esforç en l'organització de campionats i trobades per als seus socis, sinó que té una vessant de compromís social amb altres entitats i projectes comunitaris. En aquest sentit, organitzem la trobada anual de la Marató de TV3 i, properament, en la Marató de la pobresa, en què la recaptació és lliura a la Fundació de TV3; també, en el nostre municipi, amb la llar de jubilats, hem organitzat un campionat.

És en aquest àmbit de compromís que, el propassat 14 d'abril, vam co-organitzar, juntament amb l'associació INTRESS i el Consorci d'atenció a les persones de l'Alt Urgell, el III Campionat "Contro i Recontro".

La idea d'aquest campionat respon a la iniciativa social d'una associació lúdica com és el Club de Botifarra d'Alguaire, que, amb la complicitat d'entitats que presten serveis a persones amb malaltia mental a les diferents comarques de Lleida, fer efectiu allò que anomenem: la inclusió social.

Efectivament, el col·lectiu de persones afectades d'alguna malaltia mental, és vulnerable a restar exclòs, de la seva participació en activitats de lleure normalitzades. Amb l'organització del campionat, els socis del club, contribuïm, almenys per un dia, a eradicar l'exclusió què, sovint, es poden trobar per les condicions de la malaltia.

En base a aquesta idea, aquell dia, persones afectades amb malaltia mental, socis del nostre club, representants de la penya barcelonista de la Seu d'Urgell i d'Alguaire, conjuntament amb l'alcalde de la Seu d'Urgell i representants de l'Excma. Diputació de Lleida, es va celebrar aquest Campionat. Un total de 36 parelles, hi van participar. Els guanyadors van ser la parella formada pel Sisco, de la Llar Residència Elisenda de Montcada, i el Joan Riu, soci del nostre club.

Especial referència als professionals que treballen en aquest sector; així ens va manifestar un d'ells: "aquest cam-

pionat és com una dosi per donar sentit al projecte individual de cadascú i a la tasca d'acompanyament que fem com a professionals."

Les persones que van participar estan relacionades amb serveis prestats per: Club Social Sol del Solsonès (Solsonès); Club Social La Brúixola (Segrià), Llar Residència Elisenda de Montcada (Segrià), Llar Residència Caser Residencial (Alt Urgell), Fundació Aspros (Segrià), Club Social el Compàs (Les Garrigues); Club Social El Porxo (La Noguera), Sant Joan de Déu (Segrià); Club Social Airecel (Urgell-Segarra) i el Club Social El Nord (Pla d'Urgell). En total a la trobada hi van assistir 110 persones, de les quals 80 eren persones afectades per malalties mentals.

Són molts els àmbits socials en què, activitats similars a la que es va realitzar a Alguaire, hi podem participar. És una qüestió de fer aflorar la solidaritat que portem a dins per tal que les persones amb malalties es puguin integrar amb un esperit totalment normalitzat a les activitats que la societat organitza, habitualment. Això és senzill, només cal voler. Animem a les entitats del país a pensar, més enllà dels seus socis, a convidar-los. Que no quedi, simplement, en un concepte, sinó que sigui una realitat.

Alguaire, 22 de maig de 2012

Pàgina júnior

Saps per què...

...no has de beure l'aigua del mar?

L'aigua del mar és salada, no potable. Fa molt de temps, quan es van formar els primers oceans, la sal que hi havia a la superfície del terra es va disoldre a l'aigua. Per aquest motiu l'aigua és salada, et pica als ulls i no es pot beure. La quantitat de sal varia segons les regions y segons les estacions: 1 litre d'aigua de mar conté, de mitjana, 30 grams de sal.

Si s'estengués sobre la superfície de la Terra la sal que contenen tots els mars del planeta, formaria una capa de 50 metres d'alçada!

...és fàcil surar al mar?

L'aigua salada del mar t'ajuda a surar. Si saps nedar sense flotador, segurament t'hauràs adonat que al mar el teu cos se sent més lleuger que a l'aigua de la piscina. T'enfones menys, has de fer menys esforços per no anar-te'n al fons, és com si una força t'empenyés cap a la superfície. Bé, doncs, aquesta força misteriosa és... la sal del mar!

A l'aigua salada, com que és més densa, resulta més fàcil surar que a l'aigua dolça. I com més sal conté el mar, més fàcil és nedar sense enfonsar-te. Imagina't que a Àsia, a la frontera d'un país anomenat Israel i un altre que es diu Jordània, existeix un mar tan salat que és impossible ofegar-se: és el mar Mort. En aquest mar no es pot navegar, ja que la sal fa malbé el casc dels vaixells.

I recorda que, després de banyar-se a la platja, és necessari rentar-se bé amb aigua dolça, per fer marxar la picor dels ulls i de la pell.

Rosalia Tersa i Muñoz

Posa't el davantal!

Ossets gelats

Ingredients:

- Gelat de qualsevol sabor
- Laminadures de colors farcides de xocolata, els coneguts *Lacasitos* (3 per persona)
- Galetes (2 per persona)
- Cereals d'esmorzar o coco ratllat
- Una cullera especial per a fer les boles de gelat

Preparació:

Col·loca una bola de gelat a cada plat (un plat per persona). Pressiona els *lacasitos* a la bola de gelat per a fer els ulls, el nas i la boca. Després, posa-li les orelles a l'osset clavant-hi les galetes als extrems del gelat. Escampa el coco ratllat o els cereals per la part superior de la bola, perquè sembli el cabell. Finalment, guarda-ho al congelador i treu-ho una estona abans de menjar-ho.

Suc tropical

Ingredients:

- 1 poma, - 1 tros de meló
- 1 tros de pinya, - 1 taronja,
- 3 maduixes, - Sucre

Per al guarniment:

- 1 rodanxa de taronja, - Un plat petit amb aigua
- Un platet amb sucre, - Una palla (per persona)
- Un got (per persona), - Una cirera confitada (per persona)

Preparació:

Amb l'ajuda d'una persona adulta, fes la fruita a trossos i fica'ls a la liquadora per a fer-ne el suc, amb un parell de cullerades de sucre. Quan estigui tot ben liquat, guarda-ho en una gerra. Per al guarniment, submergeix la vora del got en el plat petit amb aigua. Després, introdueix-lo en el platet amb sucre. Fes un tall petit a la rodanxa de taronja i col·loca-la a l'extrem del got. Fes un forat a la cirera confitada per passar la palla. Serveix el suc en els gots preparats, col·loca-hi les palles i afegeix-l'hi gel al teu gust, si vols.

La padrina de Cal Xalan

Ramon Moncasi i Terrado

D'aquesta padrina ens fa el resum de la seva vida la seva néta Maria Carme.

La padrina de cal Xalan, na Teresa Boira Arjó, en realitat era de casa Boira, del carrer la Botera, on hi va néixer el nostre estimat Sant Fausto, si més no, pels voltants, entre "Cal Flores" o "Cal Palà", tots ells de cognom Boira.

La padrina Tresa, filla de Fausto Boira Escuer i de Carme Arjó Porqueres va néixer l'any 1888 i va tenir dos germans més, la Carme, casada a Vilanova de Segrià i el Fausto, el qual, poc després de casat, va morir.

Va contraure matrimoni amb en "Ton del Xalan" i juntament amb el seu pare varen passar a viure al carrer del Moll. Fruit d'aquest matrimoni nasqueren tres fills, el Josep, la Teresa i el Ramon, aquest últim va morir sent un infant.

Aleshores, també com ara, hi havia tanta o més crisi, tot això transcorria al llarg de la guerra civil, per tant la gent feia mans i mànigues per tirar endavant. Moltes vegades havia sentit a la padrina Tresa comentar que havia estat fins a un mes sense anar a comprar, aprofitant els recursos de casa.

Malgrat que la seva vida no fou gens fàcil, era una dona alegre, participant en tot, veïna dels seus veïns, feia tertúlies jugant a cartes. En aquell temps no hi havia la llar de jubilats.

Va tenir quatre netes dels seus fills Josep i Tresa, la Pepita, la Tresina de la Tresa i la Maria Carme i l'Agnès del Josep. Dels 10 besnéts en va arribar a conèixer 6.

Als seus 83 anys va veure morir la seva filla Teresa i ella ens va deixar el 5 de maig de 1975 quan tenia 87 anys, va ser un dia gèlid que va fer molt de mal als arbres fruiters, onze mesos abans que ens deixés el seu fill Josep.

Malgrat tot, tinc grans records d'ella, bona padrina, com quan portava el berenar després d'una jornada de batre a l'era amb el cistell, amb aquella amanida de pa amb tomata i xoriço cantant cançons i rondalles. També dites com aquesta: "VAL MÉS UNA HORA DE CONEIXEMENT QUE DE VIDA".

Hi penso moltes vegades amb ella, amb molta

estima, recordant-la mentre visqui.

A la imatge, la senyora Teresa va acompanyada del seu fill, en Josep.

Què us ha semblat el que ens a fet saber la Maria Carme de la seva padrina?

Bé, fins la propera padrina que serà la de cal...

Saps qui és?

Ramon Moncasi i Terrado
Portaveu grup municipal socialista

Aquest cop la capçalera del treball es diu "saps qui és" enlloc de "saps qui era" i el motiu no es altre que el personatge que anirem a descobrir avui, encara és entre nosaltres i per molts anys puguem gaudir de la seva presència.

Aquest xicot que intentarem conèixer una mica és el Josep Lladonosa i Giró, el "Pepe de cal Polo".

Va néixer el 4 de maig de 1938 a Alguaire (Segrià). Els seus pares, el Josep Lladonosa i Farreny i la Ramona Giró i Arjó van tenir dos fills més, el Vicent i el Juanito.

A l'edat de catorze anys el seu pare va decidir apartar-lo de la vida rural ja que els seus orígens són a pagès i fer que entri a treballar de cuiner.

S'inicia en el món de l'hosteria en un dels hotels més prestigiosos del moment, el Majestic Hotel Inglaterra de Barcelona. El seu primer cap de cuina va ser en Josep Oliver, que era lleidatà. En aquest hotel va estar-hi quatre anys, dos fent cuina i dos fent de pastisser fins que entrà al prestigiós restaurant can Parellada, en plena Diagonal de Barcelona.

Aquest establiment va ser una gran escola per a ell. Treballa en diferents restaurants abans de fer la mili però el que més l'impressiona és la lectura dels llibres de cuina d'Ignasi Domènech Puigercós que li fa descobrir la cuina catalana.

"El treball en algunes cases de menjars, lloc on es realitza la cuina popular em fa fixar-me que cal realçar aquest tipus de cuina. Passo per restaurants com Casa Isidro o el Abrevadero" comenta el Josep.

Passat el servei militar decideix marxar a Suïssa, a Lucerna, i entra al Gran Hotel Nacional un lloc amb gran prestigi internacional. L'empresa va pretendre que es quedés a Suïssa, però torna a Catalunya i vol conèixer les Illes Canàries a través del Gran Hotel del Parque.

Allí a les Canàries varen coincidir amb el Nardo Turmo i amb ell van tenir molt bona relació perquè ja es coneixien de joves *"Durant la meva trajectòria professional ha tingut un paper molt rellevant la meva esposa que sempre ha estat al meu costat, als moments bons i als no tan bons"*.

Quan ens parla de la seva dona, en Josep ens diu: *"Perdoneu que no us hagi presentat a la persona més estimada de la meua vida, la Pepita; alguns ja sabreu de qui parlo, ella és la Pepita Guillaumet*

Minguell de cal "Martí". Amb ella ens vam casar el 28 de setembre de 1961 i el 19 d'abril de 1965 vam tenir el nostre fill Jordi".

Tornant a la vida professional, i de nou a Catalunya després de passar per diferents establiments, té la sort d'entrar a l'empresa francesa Jacques Borel i poder inaugurar el restaurant panoràmic que hi ha sobre l'autopista de Barcelona a Girona. Aquí porta a terme la 1a setmana gastronòmica de la província de Girona.

"M'he considerat una persona amb massa romanticisme per aprofitar-me de la cuina, per això procuro que aquestes manifestacions siguin presentades i divulgades al poble gratuïtament". Explica.

"Acabada aquesta mostra, decideixo marxar de nou a Barcelona i des d'allí poder representar a Catalunya a la invitació que em fan els organitzadors del certament de la Cocina Española a presentar al Palau de Congressos de Madrid". De tornada a Barcelona, em proposo la preparació del 1r Certamen Gastronòmic de Catalunya, però per falta de suport tant institucional com privat, haig de desistir d'organitzar-lo. Però el que no va ser possible a Barcelona

CARTES

si que ho vaig poder dur a terme a Llagostera, a la província de Girona, on es presenta la mostra amb 33 firmes del món de la restauració i l'alimentació de tot Catalunya. Tècnics de la capital d'Espanya es desplacen a Llagostera per presenciar l'acte". Comenta el Pepe.

Després de Llagostera m'ofereixen d'anar a Madrid, cosa que no accepto per així poder treballar amb més eficàcia per aquesta cuina des de Catalunya.

Altre cop a Barcelona i amb la meva esposa Pepita i el nostre fill Jordi obrim el restaurant "Les Quatre Barres" i des d'allí, em dedico a divulgar totes aquestes recopilacions i investigacions que faig sobre la nostra cuina, organitzant cada any unes Jornades de la cuina Catalana. En aquest temps publico un llibre titulat "La cuina que torna", un èxit amb diferents edicions al mercat (el que no ens diu el Pepe es que al seu restaurant quan era temporada de carbasses, es servien uns panadons fets a Alguaire, al forn de la cooperativa).

L'any 1980 surt al carrer el llibre "la cuina medieval catalana" del qual rep moltes satisfaccions a nivell popular. Aquest mateix any rep per part del Ministeri de Cultura el Premi Nacional de Gastronomia per la seva tasca divulgativa amb una gran emoció i satisfacció.

"Després de deixar un temps el món empresarial em dedico a dirigir els estudis de l'Escola de Cuina Arnadi. Al mateix temps, Televisió Espanyola a Sant Cugat m'ofereix presentar un consultori de cuina en directe cada setmana i que dura més d'un any i mig. Als dos anys i mig inauguro una nova escola de cuina a Barcelona, que l'empresa que la duu a terme vol posar-li el meu nom, cosa que jo no accepto i proposo posar-li Escola Robert de Nola, famós personatge de la cuina catalana, autor del 1r llibre escrit de cuina en català editat el 1520; crec que va ser el nom més escaient. Després de dos anys i mig obrim amb la meva esposa un restaurant amb el meu nom a Pineda de Mar. L'establiment considerat el més petit de Catalunya, només pot acollir 14 clients a cada servei ". Així comenta el Josep.

Enyorant Barcelona deixen Pineda i tornen a la capital gran, allí dirigeix de nou l'escola Robert de Nola uns dos anys. Durant aquest temps, es publica el llibre que l'hi fa per encàrrec Enciclopèdia Catalana i Aliança Editorial; "La cuina catalana d'ahir i d'avui". En un altre llibre que edita Edicions 62 sobre la història del restaurant *Les Set Portes* hi aporta l'apartat de gastronomia.

Els 11 últims anys de professió els va exercir com a cap de cuina d'aquest prestigiós restaurant "les Set Portes " de Barcelona.

Durant la seva trajectòria professional s'ha dedicat a escriure, tenint en aquest moment 22 llibres de cuina publicats (un amb 25 edicions) i a més del català i el castellà alguns traduïts al francès i a l'anglès. Ha rebut diferents i estimables premis pels seus llibres entre els quals 3 premis successius al Saló Mundial del llibre gastronòmic de Perigueux França.

També cal remarcar entre d'altres guardons, que va rebre el Premi Nacional de Gastronomia 1980 del Ministeri de Cultura, el 1r Premi Memorial d'Ignasi Domènech del gremi de restauració de Barcelona el 2001, la medalla al mèrit gastronòmic de la Federació Catalana d'Associacions Professionals d'Hostaleria el 2000, la placa de la comunitat turística de la Costa Brava el 1975 i La Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya el 2003.

Per cert, que en el lliurament de la Creu de Sant Jordi, que va ser un acte molt emotiu, no pot deixar de recordar i agrair la presència d'una representació de l'Ajuntament d'Alguaire que van voler assistir al lliurament d'aquest guardó per felicitar-lo, cosa que per a ell va ser un gest que sempre agrairà i recordarà.

"Ara que estic jubilat, em dedico a escriure, donar conferències i divulgar la cuina del nostre país que es el que sempre m'ha interessat ". Comenta l'alguairenc.

Per acabar, jo voldria afegir a aquest relat que el Josep fa uns anys va tenir un gran projecte per al poble d'Alguaire i que encara avui en dia no sap perquè no es va dur a terme.

Ara al cap dels anys, ell no oblida el seu poble natal, i ha posat tot el seu llegat (amb la quantitat de material que ha recollit amb els anys) a disposició del poble d'Alguaire sempre que les autoritats es comprometin a fer un bon ús i donar a conèixer arreu tot el que ell aportaria i el que es podria anar recollint.

La meva opinió és que aquesta oportunitat, no la podem deixar escapar i fer que se'ns l'emporti alguna entitat de fora de casa nostra.

Dono les més afectives gràcies al Pepe per haver-nos aportat tot aquest treball personal i professional dedicat, majoritàriament, a la cuina tradicional catalana i a la seva difusió.

Activitats dels Amics de la Sardana

Per les vacances de Nadal els Amics de la Sardana d'Alguaire ens vam plantejar el repte de l'elaboració d'un taller de capgrossos amb un gran èxit de participació, tant d'infants, joves com adults. Vam iniciar amb l'esbós de cinc capgrossos: una parella de catalans, una princesa, un buda i alguns membres de la Penya Blaugrana van caracteritzar al jugador de futbol Carles Puyol.

Aquestes vacances de Setmana Santa es van

acabar de pintar, i per fi, durant la Fira de Maig es va fer un Cercavila amb la presentació i primera sortida dels capgrossos.

Els Amics de la Sardana volíem donar les gràcies a les monitores que desinteressadament ens van ajudar i que sense elles aquesta contribució a la cultura i tradició catalana no hauria estat possible: Antonieta Farreny, Gisela Gardenyes, Ester Llovera, Ramona Mateu, Montse Oliva i Marta Oliva.

— FESTA MAJOR DE LA MATA DE PINYANA 07/07/12 —

- A LES 09.30h ESMORZAR POPULAR AL CAMP DE FUTBOL.
- A LES 10.30h TIRADA DE BITLLES. COL·LABORA CLUB DE BITLLES D'ALGUAIRE.
- A LES 12.15h MISSA AL CARRER EN HONOR A SANT PERE, PATRÓ DE LA MATA DE PINYANA.
- A LES 13.30h VERMUT POPULAR A LA PLAÇA.
- A LES 16.00h III CAMPIONAT LOCAL DE BOTIFARRA DE LA MATA DE PINYANA. Sistema Suis a tres partides, a 12 mans, 121 punts o 50 minuts. COL·LABORA CLUB DE BOTIFARRA D'ALGUAIRE.
- A LES 18.00h ESCUMA INFANTIL. EN ACABAR ES REPARTIRÀ UN GELAT A CADA INFANT.
- A LES 19.30h BALLADA DE SARDANES A LA PLAÇA. COL·LABOREN AMICS DE LA SARDANA D'ALGUAIRE.
- A LES 21.30h SOPAR DE GERMANOR A LA FRESCA.
- A LES 23.30h BALL AMENITZAT PEL GRUP NEW YORK.

Amb la col·laboració de Ajuntament d'Alguaire

LLEIDA I COMARQUES

Premsa després de quedar més repartida per una altra hora de premsa a Avui

7

INFRAESTRUCTURES AEROPORT

Thomas Cook oferirà paquets de turisme d'aventura amb vols des d'Alguaire el 2013

Destinats als anglesos a la primavera i l'estiu || A través del 'tour operator' Neilson, responsable que aquest hivern hagin passat per l'aeroport lleidatà uns 25.000 britànics per anar a esquiar

L'ENTRADE
L'AVUI I EL SEU SUPPLEMENT LLEIDA I COMARQUES treballa a l'empresa britànica Thomas Cook, amb la intenció de portar a la primavera i estiu del 2013 una oferta turística diversificada al punt d'origen que inclourà vols de set, abaratiment i la prestació d'un o més serveis d'acompanyament al Turisme de Lleida, una iniciativa impulsada de la comunitat de Lleida. Aquesta iniciativa té el suport de Thomas Cook operant des del seu aeroport d'Alguaire i, a més, a l'aeroport de Lleida, que ofereix un servei d'acompanyament al Turisme de Lleida, una iniciativa impulsada de la comunitat de Lleida.

El vol de Manchester del març va arribar amb retard i els passatgers van esperar a la cafeteria.

Les empreses de turisme actiu del Pirineu ho celebren

El president de l'Associació del Pirineu i del Turisme d'Aventura del Pirineu, Miquel Dolz, va celebrar l'acte de l'Associació de Turisme Actiu del Pirineu (ATA) a l'Alguaire, on va rebre el suport de l'ajuntament i de l'empresa de turisme actiu de l'Alguaire, el 'The Alps'.

Les estacions d'esquí ja miren la Setmana Santa

Les estacions d'esquí de Lleida van iniciar ahir el seu període de vacances de la Setmana Santa, però que fa a la qualitat i a la seguretat de les estacions de les quals es parla amb més freqüència.

LEI-CIANS

Balany de la temporada

El mes del passat 16 de desembre, quan van començar a arribar els turistes britànics a l'aeroport d'Alguaire, van passar per l'aeroport 23.000 persones.

Perfil d'usuari

Segons dades facilitades pel tour operator anglès Neilson, l'usuari mitjà dels vols britànics té 38 anys, arriba quan el perfil verti-

calença i arriba a l'aeroport de Lleida amb un grup de 10 a 15 persones. Els turistes britànics són de totes les edats, però sobretot de 18 a 40 anys, i són molt familiars amb els seus fills, que són molt petits, amb un 70% d'elles de família amb tres.

Valors de l'aeroport

El 2012, els vols britànics van arribar al seu punt més alt, amb un total de 23.000 persones.

PROFESSES

Viure a Lleida a l'exterior i practicar esport o un altre sport?

RICARD MANDRI
«Segons els meus viatges de treball a l'exterior, a Lleida, però no per practicar un altre esport, sinó per les meves vacances»

ANNA GARCIA
«És la primera vegada que viuc a l'exterior i practicar un altre esport, però no per practicar un altre esport, sinó per les meves vacances»

ANNA GARCIA
«És la primera vegada que viuc a l'exterior i practicar un altre esport, però no per practicar un altre esport, sinó per les meves vacances»

ANNA GARCIA
«És la primera vegada que viuc a l'exterior i practicar un altre esport, però no per practicar un altre esport, sinó per les meves vacances»

ANNA GARCIA
«És la primera vegada que viuc a l'exterior i practicar un altre esport, però no per practicar un altre esport, sinó per les meves vacances»

22 DEPORTES

AVIACIÓ / CAMPEONATO DE ESPAÑA

Comienza el Campeonato de España de vuelo acrobático en Alguaire

LLEIDA A finals de novembre es va celebrar el Campeonato de España de Vuelo Acrobático (CEVA) de 2012 amb la participació de més de 100 pilots de tota Espanya.

El CEVA és el més important dels campionats de vol acrobàtic a Espanya i és organitzat pel Club Lleidatà de Vuelo Acrobàtic (CLVA).

El campionat de vol acrobàtic es va celebrar a l'aeroport d'Alguaire, on va participar més de 100 pilots de tota Espanya. El campionat va començar ahir i acabarà demà.

Alguns dels participants degaren per a Lleida

Alguaire - Sessió de L'Hora del Conte espècial

ESPORT AERI CAMPIONAT D'ESPANYA DE VOL ACROBÀTIC

Un pilot mallorquí s'emporta el primer títol a Alguaire

Juan Socias va vèncer en la categoria intermèdia i avui es decideixen les altres tres

REDACCIÓ

LLEIDA | El pilot mallorquí Juan Socias es va adjudicar ahir el primer dels quatre títols de campió d'Espanya que hi ha en joc aquest cap de setmana a Lleida. Socias va finalitzar primer en la categoria intermèdia i la segona i la tercera plaça van ser per a pilots catalans, Carles Algué i Santiago del Río, tots dos de l'Aero Club de Barcelona-Sabadell, cosponsoritzador d'aquest campionat, juntament amb el Reial Aero Club de Lleida i la Pueria. Juan Socias és enginyer i ha dissenyat ell mateix l'avió que pilota.

La jornada d'avui és la tercera i última del Campionat d'Espanya de vol acrobàtic, en què competeixen des de dimecres passat els quinze millors pilots d'Espanya. Durant la jornada d'avui es decidiran els altres tres títols que hi ha en joc, els corresponents a les categories esportiva, avançada i il·limitada, que és la que té més dificultat tècnica.

Presència de públic

La segona jornada d'aquest Campionat d'Espanya, a més de disputar-se sota unes perfectes condicions meteorològiques, va comptar amb la presència de nombros públic, que es va aturar a l'aeroport d'Alguaire per seguir les victòries acrobàtiques dels

Nombrosos espectadors van acudir ahir a Alguaire per presenciar la competició.

pilots sobre el cel lleidatà. L'organització ha gestionat per a la jornada d'avui la presència de dos *speakers* professionals, que anaven informant el públic de les característiques i detalls de cada una de les figures que es van anar configurant.

Aquesta última sessió de vols començarà al voltant de les 10.00 hores i està previst que finalitzi cap a les 12.30. Posteriorment, tindrà lloc la cerimònia d'entrega de premis als guanyadors.

Un dels aparells participants, durant l'actuació d'ahir.

Punt d'actuació

Aquesta és l'equip de nou del CP Arnedo que participà als campionats d'Europa.

Juneda, al Campionat d'Europa

Paralimatge

JUNEDA. Fanci González, Leticia Zorio, Ivana Turri, Ariadna Puig, Aina Capdevila, Aina Fuentes, Izar Ferrer i Laia Cuatrecasas i Kevi Blanco com a entrenador i cosògraf van atoure la fira històrica de clausura al seu club, el Club Punt Juneda per als campionats d'Europa de Nou Paralimatge el 12 juny. La gala de clausura de 16 anys que tindrà lloc a l'edifici del 26 al 28 d'abril. La gala de clausura guanyarà el seu tercer campionat d'Espanya amb el número "Dona'n air".

SEGUR
Diumenge, 20 de maig del 2012

COMARQUES

www.ajuntament.comarques

Voluntaris contribuïren en embarcador a Riub

p.20

Presenten una nova ruta de senderes als dos Pallars

p.22

15

INFRASTRUCTURES VIÀRIES

Oberta l'autovia de Rosselló a Almenar amb crítiques d'alcaldes per no enllaçar amb Lleida

Primer tram del nou eix desdoblant entre Lleida i Aran || Els ajuntaments i la Diputació denuncien que el nou tram, de 7 quilòmetres, no té continuïtat ni pel nord ni pel sud i no condueix enlloc

JORDI GARNER

LLEIDA | El ministeri de Foment va obrir finalment ahir el tram d'autovia entre Rosselló i Almenar, el primer de la futura A-14 (de Lleida a Sospers amb continuïtat cap a Vielha), tot i que amb un any de retard sobre les previsions inicials i després d'una guerra tècnica d'incertesa sobre la conveniència de posar-lo en servei tant en sentit que no té continuïtat ni pel nord ni pel sud. En aquest sentit, els vehicles que vulguin acudir a la nova autovia hauran d'aparcar dos quilòmetres des de la N-230 (un de 2,4 quilòmetres a Alguazas i un altre de 2,3 a Almenar), cosa que suposa fer una volta de cinc quilòmetres per arribar als set desdoblats. A més, no s'ha posat en servei tot el tram, ja que des de Rosselló fins a Alguazas, el ferrocarril té un tros de quatre quilòmetres, que de moment, no estan oberts perquè falta un accés a Rosselló i per a les peces, l'obertura es va fer amb un consensament a la gentura i sense cap avís als alcaldes.

No hi ha calendari

A més, no hi ha cap calendari per fer el tram de Lleida a Rosselló (que va ser adjudicat a l'abril del 2009) ni i que posteriorment el contracte es va anul·lar per les retards en la adjudicació ni tampoc preveia per adjudicar la part entre Almenar i el límit de província per Lleida. No es va començar pel primer tram, de Lleida a Rosselló, perquè no estava decidida la connexió amb la A-2 a Terres-

Tres quilòmetres encara no utilitzables

■ Entre Alguazas i Rosselló el tram no està obert. Al foto es veuen tanques i la continuïtat de l'autovia, però sense utilitzar.

res. En aquest sentit, el Govern va decidir adjudicar i començar abans la part en la que hi havia problemes, entre Rosselló i Almenar (la que ahir va entrar en servei). Per la seva part, els alcaldes de Rosselló, Alguazas i Almenar van criticar aquest fet. El d'Alguazas, Antoni Pons, va expressar la seva decepció: "Així no té cap sentit perquè aquest tram no condueix cap endavant, té que ser de cap a una terminalitat en direcció a Lleida i Rosselló". En el mateix sentit es va expressar el primer edil de Rosselló, Josep Aladé:

"Els ciutadans l'autovia pel mig i no hi ha continuïtat en els dos extrems del tram. Així no té cap sentit". L'alcaldia d'Almenar, Paquel Insardien, es va expressar també amb la mateixa contradicció: "En temps que exigim al ministeri de Foment que faci el tram entre Lleida i Rosselló", els alcaldes també denuncien que el Govern ha obert la via sense haver pagat abans la correspondència. El president de la Diputació, Josep Riera, va dir que tota solució d'una autovia "en bones", però en aquest cas, va dir: "és un tram que no porta enlloc".

i acabarà servint per fer curses".

El tram de la A-14 no és únic a Lleida. La carretera N-243, entre la Seta d'Urgell i Andorra, havia d'estar enlleïda al maig del 2011 i el ministeri ha anunciat que no la finalitzarà fins al 2013. La A-22, la Lleida-Oceà, té obert el tram entre Lleida i Alcanó, mentre que la variant d'aquesta última població encara s'espera en obres. Tampoc hi ha cap previsió per a l'autovia a Tarragona, mentre que falta el tram Traga-Bajopoma de la A-2.

EL MAPA
Difícil enllaç en una via amb 6.000 vehicles per dia

■ La carretera N-230, a la qual ha de enllaçar amb la via ràpida l'autovia a Aran, suposa actualment un trànsit d'uns 6.000 vehicles, molta dels quals són camions que cobren la ruta Tarragona-França a través d'Aran. Com mostra el gràfic de Foment, els enllaços entre Alguazas i Almenar i als extrems l'autovia no té continuïtat. I això per a una obra que en el seu conjunt ha costat 37 milions d'euros i la continuïtat de la qual serà difícil a curt termini amb les actuals realitats socioeconòmiques.

28 CREA / AGENDA

MARTES 22 DE MAYO DE 2012 la Mañana

AVUI DESTAQUEM

L'IES dedica una exposició al Santuari de la Mare de Déu del Mont d'Alguazas. L'Institut d'Ensenyament Secundari de l'any de 1964 a una exposició sobre el Santuari de la Mare de Déu del Mont d'Alguazas, amb una reproducció de l'obra de l'artista català i un treball de la mà de l'Alguazas. (Foto: G. BARRA - INE, F. BARRA - INE)

26 CREA

JUEVES 31 DE MAYO DE 2012 la Mañana

Un grup de padrines d'Alguazas va realitzar ahir una activitat per als petits. Un grup de padrines d'Alguazas, que realitzen un taller de memòria, van explicar ahir als infants com era la tècnica agrícola del seget i el hanc fa més de cinquanta anys.

SEGRE
Divendres, 25 de maig del 2012

Alguaire

Festa major

Els gegants amplien la família

PRESENTARAN ELS NOUS CAPGROSSOS I INCLOURAN NITS JOVES AMB DJ

A Alguaire, la família creix. Si més no la geganteria, ja que acull els nous capgrossos fets pels petits. Els tabalers i grallers dels Diablers secundaran la nova formació, que celebrarà demà el seu baptisme de foc amb motiu de la rua de gegants i capgrossos. El correfoc en versió infantil i adulta, ja a la nit, començarà un dia en la cultura popular porta el timó.

No obstant, es reserva una altra cita per diumenge, sota els acords d'Amoga. I és que la cobla animarà la ballada de sardanes, capaç de convocar una 700 assistents entre sardanistes i públic, apuntes finals de l'ajuntament.

En música, una de les novetats són els ritmes punxats per discjòqueis a les penyes. Obrirà foc la francesa DJ Luxury, en una sessió que arrancarà avui passada la mitjanit. Demà, pas-

sarà el testimoni al lleidatà Robert Lantari. Diumenge, serà el torn de les melodies de sempre interpretades per Amoga, en versió concert i en ball.

L'animació per als nens, la missa o el recorregut de caça

Luxury punxarà avui.

trobaran el seu moment en l'agenda, en què participen activament les entitats. Tot gratuït, a excepció del campionat de botifarra, que destinarà els 5 euros de la inscripció a La Marató per la Pobresa de TV3.

Les figures es van començar a fabricar fa uns mesos.

S'atansen uns dies de diversió, de sortir al carrer a gaudir dels actes

Benvolguts/des alguainencs, alguaineroques.

Som a finals de maig i, per tant, ent disposem a celebrar la Fira. Quan miro enrere i em proposo explicar-ho als més petits no veig altra forma que inventar una mena de conte per situar els espais i els personatges reals en aquell moment, però que en l'actualitat simbolitza (per estem parlant d'èpoques remotas per molts joves i fins i tot de fets inversemblants).

Com explicar si no, que els carrers, el de la Bassa especialment, s'omplen de porcs, corders, galls, gallines, ànecs, vaques, vedells, cavalls, eugues, ases, mules, que eren molt apreciades per les seves dotes com a animals de treball, i també d'un seguit de pogeles dels pobles veïns i "els tractants de bestia" amb el seu bestio que volien vendre el més prestat. Ben mirat sembla que parlem d'un altre món. Com sovint comento als meus alumnes, "no us pensin que hegi pensat angles, ni m'he parlat de fets ocorreguts fa 40-50 anys i en història avui són quatre dies".
Falg aquesta reflexió per concto-

tar que tot ha canviat, fentom, les activitats i els protagonistes, com ha de ser, però ens hem deixat còpies pel camí, algunes d'importantes com l'esforç o l'esperit de treball. En l'actualitat tendim a tot allò que ens és més proper a allò que és més fàcil. Segurament i en èpoques com l'actual ens aniria bé recuperar aquests valors i la filosofia d'aquells que ens han precedit.

De totes maneres, estem on estem i s'atansen uns dies de diversió, de sortir al carrer a gaudir d'aquelles activitats amb què ens sentim més identificats, programades per a les diferents franges d'edat. Podreu apreciar en el programa que hi ha petites modificacions envers anys anteriors, s'han fet per adaptar la festa a un pressupost cada cop més austere però mantenint la voluntat d'arribar a tothom.

Nicodés em resta desitjar-vos, en nom de tota la Corporació Municipal i en el meu propi, el millor per aquests dies i que us animeu a sortir i a participar de la festa.

ANTONIO PERA I HERVIRA
Alcalde d'Alguaire

DIVENDRES 25

17.30 Animació infantil amb La Gemelera. A l'acabiar, vocatada per a tothom. A la zona esportiva-carpa. 24.00 Obertura de les penyes. A la zona esportiva.

DISSABTE 26

00.00 Recorregut de caça. Esmorzar per a tots els assistents. Al barriac del reguer.
10.00 Pedalada fira de matí. Sortida des de davant de l'ajuntament. A l'acabiar, esmorzar amb coca i licolada per a tothom.
12.00 Animació infantil amb Ales Teatre. A la plaça Casal.
17.00 Rua de gegants i capgrossos, amb la presència dels gegants d'Alguaire i la colla geganteria de Pardiñyes. Presentació i primera sortida dels nous capgrossos fets pels joves i infants d'Alguaire. Sortida i arribada a la plaça de l'església.
18.30 Començament i ball de diablers infantils, amb l'acompanyament musical dels tabalers i grallers del grup de diablers d'Alguaire For-à Foc i Fort. A la plaça de l'església.
19.00 Ball de tarda nit amb el grup Quart, amb l'assistència de les autoritats locals i públiques. A l'Esbart.
22.30 Correfoc amb el grup de diablers. Sortida i arribada a la plaça de l'església.
23.30 Obertura de les penyes. A la zona esportiva.
24.00 Nit jove de festa amb DJ. A la zona esportiva-carpa.

DIUMENGE 27

10.00 V campionat local de botifarra. A l'Esbart Bell-Camp.
12.15 Missa major cantada per l'orquestra Amoga. A l'església parroquial de Sant Serni.
13.00 Sardanes amb la cobla orquestra Amoga. Durant l'acte, venim ofert per l'associació de dones Merit. A la plaça de l'església.
18.30 Concert amb l'orquestra Amoga. A l'Esbart Bell-Camp.
19.45 Ball de fi de festa amb l'orquestra Amoga. A l'Esbart Bell-Camp.

CERC AVILA

Saps on cau?

Ull! Si reconeixes aquesta imatge d'Alguaire, pots guanyar un pendrive, cortesia de l'empresa **APP Informàtica**, (C/ Segrià, 29 - Lleida - Tel. 973 264 791)

La imatge de la contraportada del *Cercavila* núm. 49 corresponia al Canal de Pinyana, al salt d'aigua on abans hi havia l'antiga central elèctrica.

La guanyadora ha estat Alba Domingo Martí.

L'obsequi se sortejarà entre totes les persones que l'encertin. Podeu trucar de dilluns a divendres a la biblioteca o enviar la resposta a través del correu electrònic cultura.alguaire@hotmail.com (Concurs vàlid des del dia de recepció de la revista fins al dia 16 de juliol de 2012).

Com a empresari/comerçant, també pots patrocinar la imatge de la contraportada de la revista aportant un descompte, fent donació d'un objecte, etc.
Per a més informació: cultura.alguaire@hotmail.com

EDITORIAL

Des d'aquestes línies animem a tothom que vulgui fer públiques les seves opinions, vivències, anhels o crítiques a què ens facin arribar les seves paraules a través del correu electrònic: cultura@ajuntamentalguaire.cat, dirigits a l'atenció de Norma Soldevila.

Pautes a seguir:

- Els escrits que ens feu arribar, preferentment han de ser enviats a través de correu electrònic o en un CD que s'entregarà a **la biblioteca municipal**.
- Els textos hauran d'anar degudament identificats, els anònims no es publicaran.
- Es poden aportar fotografies i il·lustracions que acompanyin l'escrit (En gran resolució).

Per a la propera edició de la revista només es publicaran els treballs que ens feu arribar abans del dia 20 d'agost de 2012.